

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΥΛΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΕΥΡΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΚΣ ΤΗΣ ΚΝΕ

— 15/01/2022 —

Η παρέμβαση της ΚΝΕ στο μέτωπο του Αθλητισμού

**Έλεγχος πάνω στις Αποφάσεις
του 12^{ου} Συνεδρίου της ΚΝΕ**

Υλικά της Διευρυμένης Συνόδου του ΚΣ της ΚΝΕ

15/01/2022

Κεντρικό Συμβούλιο της ΚΝΕ

Αθήνα 2022

Πρόλογος

Η παρούσα έκδοση περιλαμβάνει Υλικά της Διευρυμένης Συνόδου του ΚΣ της ΚΝΕ που πραγματοποιήθηκε στις 15.1.2022, υλοποιώντας κατεύθυνση της Απόφασης του 12^{ου} Συνεδρίου της ΚΝΕ.

Η παρέμβαση της ΚΝΕ στο Μέτωπο του Αθλητισμού διέπεται από την βασική μας θέση, ότι ο Αθλητισμός αποτελεί σύγχρονη ανάγκη της νεολαίας και όχι πολυτέλεια. Διαχρονικά, η παρέμβασή μας επιχειρεί να φωτίσει αυτή την πλευρά, να συμβάλει στην οργάνωση της πάλης, να αναδείξει τα αδιέξοδα που δημιουργεί το σημερινό, καπιταλιστικό σύστημα στην προσπάθεια ενός νέου να αθληθεί, να αναβαθμίσει συνολικότερα τον ελεύθερο χρόνο του.

Μέσα από τις σελίδες της έκδοσης φωτίζονται πλευρές από την παρέμβαση των Οργανώσεων της ΚΝΕ στο Μέτωπο του Αθλητισμού. Γίνεται προσπάθεια να αναδειχτεί η θετική πείρα που υπάρχει, ώστε αυτή να γενικεύεται, να αξιοποιείται και να γινόμαστε πιο ικανοί στην παρέμβαση μας, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες που έχει ο χώρος του Αθλητισμού.

Με την Απόφαση της Συνόδου και την παρέμβαση της κομματικής καθοδήγησης καθορίζονται τα βασικά καθήκοντα των Οργανώσεων, των μελών και των φίλων της ΚΝΕ στην πορεία της Οργάνωσής μας προς το 13ο Συνέδριό της. Η επιλογή των τοποθετήσεων που δημοσιεύονται έγινε με γνώμονα τη μεταφορά πρωτόλειας πείρας από τη δουλειά των Οργανώσεων, αλλά και μεμονωμένα μελών της ΚΝΕ στο χώρο του αθλητισμού. Μεταφέρεται πείρα από την παρέμβασή σε αθλητικά σωματεία, από τις απαιτήσεις που έχει η δουλειά μας στους αθλητές υψηλού επιπέδου, από την κατάσταση στους εργασιακούς χώρους, από την αντιπαράθεση στις ΣΕΦΑΑ.

Με την απλότητα του συνθήματος «Ο Αθλητισμός είναι Ζωή», που βρίσκεται σε μία από τις φωτογραφίες αυτής της έκδοσης, αποτυπώνεται η αξία και ο ρόλος του αθλητισμού στην ολόπλευρη ανάπτυξη ενός νέου ανθρώπου. Χαρακτηριστικά που θα απελευθερωθούν πλήρως στην πάλη για μια άλλη κοινωνία, τη Σοσιαλιστική.

Επιτροπή Αθλητισμού του ΚΣ της ΚΝΕ

Απόφαση της Συνόδου του ΚΣ της ΚΝΕ

Αθήνα 15 Γενάρη 2022

Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΑΝΩ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 12^{ΟΥ} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΝΕ

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 15 Γενάρη διευρυμένη Σύνοδος του Κεντρικού Συμβουλίου της ΚΝΕ με θέμα την παρέμβαση της ΚΝΕ στο μέτωπο του αθλητισμού, υλοποιώντας την αντίστοιχη κατεύθυνση της Απόφασης του 12ου Συνεδρίου της ΚΝΕ. Συμμετείχαν παίρνοντας το λόγο και συμβάλλοντας με την πείρα τους αθλητές και αθλήτριες, προπονητές και άνθρωποι του αθλητισμού, μέλη του ΚΚΕ και της ΚΝΕ.

Η Απόφαση του Συνεδρίου εντόπιζε την ανάγκη πηλατιάς παρέμβασης και δράσης στο μέτωπο του αθλητισμού, τα βήματα που είχαν γίνει στο περιεχόμενο της παρέμβασής μας και αναδείκνυαν ως βασική αδυναμία ότι αυτή η δουλειά δεν αποτελούσε συστατικό στοιχείο των Οργανώσεων και των οργάνων. Η απόφαση του Συνεδρίου εντόπιζε την ανάγκη για *«αποφασιστική στήριξη των Επιτροπών του ΚΣ για την ενίσχυση της παρέμβασής μας στα μέτωπα του αθλητισμού, του πολιτισμού, όπως και της πάλης ενάντια σε όλα τα ναρκωτικά»*. Τα ζητήματα που αφορούν το σύνολο της ζωής της νεολαίας -και ως τέτοια αποτελεί και ο αθλητισμός- αναδείχτηκαν και στο πρόσφατο 21ο Συνέδριο του ΚΚΕ.

Το κάλεσμα της ΚΕ του Κόμματος, λίγους μήνες μετά τις αποφάσεις του 21ου Συνεδρίου, αποτελεί ένα όπλο στο σχεδιασμό της δραστηριότητας των Οργανώσεων, για την ολόπλευρη κατανόηση και εφαρμογή των αποφάσεων μέσα στη μάχη. Μέσα από ένα πιατό πολιτικό άνοιγμα συμπόρευσης με το Κόμμα, με πολύμορφες πρωτοβουλίες που βρίσκονται και θα βρίσκονται σε εξέλιξη το επόμενο διάστημα. **Η χρονική αυτή συγκυρία συμβάλλει ώστε να κατανοηθεί ακόμα καλύτερα η ανάγκη της παρέμβασής μας στο μέτωπο του Αθλητισμού. Όχι ως ένα ακόμα καθήκον, όχι ως μία ακόμα συζήτηση στα όργανα, αλλά ως ένας ακόμα δρόμος για να έρθουμε σε επαφή με χιλιάδες νέους, να πατήσουμε πάνω σε ανησυχίες και υπαρκτούς προβληματισμούς με την επεξεργασμένη θέση του Κόμματος για τη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό. Να διευρύνουμε τους δεσμούς μας με νέους των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, να μπαίνουν όλο και περισσότεροι στο κίνημα στα σχολεία, στις σχολές, στη γειτονιά.** Στην προσπάθειά μας να σχεδιάσουμε την παρέμβασή μας στο μέτωπο του Αθλητισμού δεν παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι ο αθλητισμός πρέπει να αποτελεί στοιχείο της ζωής ενός νέου ανθρώπου σήμερα, πρώτα και κύρια των κομμουνιστών. Χρειάζεται να κατανοείται ότι ο αθλητισμός δεν αποτελεί πολυτέλεια αλλά ένα σύγχρονο δικαίωμα και ανάγκη της νεολαίας.

A. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΕ

Στεκόμαστε σε ορισμένες πλευρές της παρέμβασής μας το τρίχρονο που προηγήθηκε και που είναι χρήσιμες για την εξαγωγή συμπερασμάτων για το σχεδιασμό της. Επιδιώκουμε να γίνει κατανοητό από το Κεντρικό Συμβούλιο μέχρι τις ΟΒ γιατί ασχολείται η ΚΝΕ με το μέτωπο του Αθλητισμού, γιατί είναι σημαντική η παρέμβασή μας εκεί.

Η σύσταση της Επιτροπής Αθλητισμού του ΚΣ ήρθε να βοηθήσει στις απαιτήσεις και στους στόχους που μπαίνουν από τις αποφάσεις αλλά και να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις των εξελίξεων τα τρία τελευταία χρόνια. Συνέβαλε έτσι ώστε να διατηρηθεί και να εμπλουτιστεί η δραστηριότητα που είχαμε τα χρόνια πριν το συνέδριο, να ενισχυθεί και να αναβαθμιστεί το περιεχόμενό της. Συνέβαλε στο συντονισμό με το Τμήμα Αθλητισμού της ΚΕ, στην καλύτερη παρακολούθηση και στήριξη της δουλειάς της ΚΝΕ στο μέτωπο του Αθλητισμού.

Βασικές πλευρές των βημάτων που έχουμε κάνει είναι:

- 1.** Οι πρωτοβουλίες που πήραμε μέσα από αθλητικές δραστηριότητες και τα αθλητικά camp μπροστά στο Φεστιβάλ, για να αναδειχτεί το καθολικό δικαίωμα της νεολαίας στον αθλητισμό, η ελεύθερη πρόσβαση σε χώρους άθλησης, η αναβάθμιση των υπάρχουσών δομών. Οι πρωτοβουλίες στο πλαίσιο του αθλητικού camp μπροστά στο κεντρικό φεστιβάλ της Αθήνας και η κορύφωσή τους στο χώρο του Στεκιού Αθλητισμού το τριήμερο των εκδηλώσεων έχει αφήσει θετικό αποτύπωμα και τροφοδοτεί με συμπεράσματα.
- 2.** Οι πρωτοβουλίες που πήραμε για να αναδείξουμε την ανάγκη οικονομικής στήριξης των ερασιτεχνικών σωματείων που πλήττονται από την κατάσταση που δημιουργείται με την πανδημία.
- 3.** Είναι θετική η προσπάθεια που κάναμε να αναδείξουμε και άλλες πλευρές με τη δράση μας, όπως την καταστροφή του περιβάλλοντος, την εμπορευματοποίηση του φυσικού πλούτου της χώρας και την καταστροφή ορεινών όγκων της στο βωμό του κέρδους. Αθλητικές δράσεις και πεζοπορίες έγινε προσπάθεια να συνδεθούν με κρίσιμα θέματα που απασχολούσαν και απασχολούν, όπως η υποβάθμιση χώρων πρασίνου (Λαϊκός Αγώνας Δρόμου στο Πάρκο Τρίτση), Αιολικά Πάρκα σε βουνά κ.ά. Σημαντικές είναι και οι πρωτοβουλίες των πεζοποριών σε αντάρτικα μονοπάτια που έχουν διοργανωθεί από κοινού με το Τμήμα Αθλητισμού της ΚΕ. Αναδεικνύουν το ενδιαφέρον που υπάρχει στις δυνάμεις μας, τη δυνατότητα ζωντανής γνωριμίας με την ηρωική ιστορία του λαϊκού κινήματος, ενώ έχει ξεχωρίσει ένας αριθμός νέων που έχουν το μεράκι να ασχοληθούν με τέτοιες δράσεις.

Τα όποια θετικά βήματα αποτελούν ακόμα εξαίρεση και χρειάζεται να στηριχθούν ως προς το περιεχόμενο, τη συμμετοχή και να γενικευτούν σε περισσότερες Οργανώσεις. Έχουμε κατακτήσει σε ένα βαθμό την πιο σταθερή παρέμβαση στο μέτωπο του Αθλητισμού εκεί που υπάρχουν συγκροτημένες Αθλητικές Επιτροπές και είναι στον

προσανατολισμό των Οργάνων. Το περιεχόμενο της παρέμβασής μας στοχεύει στην ανάδειξη των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο ερασιτεχνικός αθλητισμός, προβάλλει την ανάγκη οργανωμένης και συλλογικής στάσης για την αντιμετώπισή τους.

Παρά τα όποια θετικά βήματα, **εντοπίζουμε ως βασική αδυναμία το γεγονός ότι η Φυσική Αγωγή και η παρέμβασή μας στο μέτωπο του Αθλητισμού δεν απασχολεί ουσιαστικά τη δουλειά των καθοδηγητικών οργάνων.** Ο χώρος των αθλητικών σωματείων είναι από τους πιο μαζικούς χώρους νεολαίας, μετά τα σχολεία και τις σχολές. Η παρέμβασή μας εκεί μπορεί να έχει άμεσα μετρήσιμα αποτελέσματα.

Τέτοιες μορφές και πρωτοβουλίες μπορούν να αγκαλιαστούν από το κίνημα. Πρωτοβουλίες μπορούν να παρθούν από τις Συντονιστικές Επιτροπές μαθητών αναδεικνύοντας την ανάγκη που υπάρχει στους μαθητές για πρόσβαση στον αθλητισμό, σε κατάλληλες υποδομές. Τη στιγμή που τα σχολικά πρωταθλήματα έχουν εγκαταλειφθεί, υπάρχει η δυνατότητα 15μελή και Συντονιστικές Επιτροπές μαθητών να βγουν μπροστά και να καλύψουν αυτό το κενό. Είναι ανάγκη που υπάρχει αυτή τη στιγμή στους μαθητές και μπορεί να συνδεθεί με την κατάσταση που επικρατεί στις αθλητικές εγκαταστάσεις στα σχολεία (μόλις το 6% των Δημοτικών και το 22% των Γυμνασίων/Λυκείων έχουν γυμναστήριο, πέρα από το θέμα της καταλληλότητας των ήδη υπαρχόντων), τη διεκδίκηση χώρων στους δήμους, πλευρές για το ρόλο της Φυσικής Αγωγής στην εκπαίδευση.

Αντίστοιχα, τOURNOUά μπορούν να διοργανωθούν από το ΜΑΣ, Φοιτητικούς Σύλλογους και Επιτροπές Αγώνα μαζί ένα επεξεργασμένο σχέδιο πάλης και διεκδίκησης χώρων άθλησης μέσα στα ιδρύματα που να ανταποκρίνονται στις σημερινές ανάγκες που έχει ο φοιτητής, κόντρα στη διαλυτική κατάσταση των αθλητικών εγκαταστάσεων στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

B. ΟΠΛΟ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΜΑΣ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΚΕ

Η σημασία του Αθλητισμού και της Φυσικής Αγωγής για τον άνθρωπο αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι στη διαμόρφωσή του, στην ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του. Ως τέτοια πλευρά αποτελεί αντικείμενο ιδεολογικής αντιπαράθεσης. Η πρόταση του Κόμματος αποτελεί ισχυρό όπλο στην αντιπαράθεση με την αστική ιδεολογία στο χώρο του αθλητισμού. Μεθοδολογικά διακρίνουμε τη Φυσική Αγωγή από τον Αθλητισμό με την ευρύτερη έννοια που χρησιμοποιείται ο τελευταίος. Αναφερόμενοι στη Φυσική Αγωγή στεκόμαστε στην παιδαγωγική της πλευρά, το πώς αυτή εντάσσεται μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας ως οργανικό στοιχείο της ζωής της νεολαίας, συνολικότερα της εργατικής τάξης. Η Φυσική Αγωγή και ο Αθλητισμός αποτελούν κοινωνικές δραστηριότητες που επηρεάζονται από το σύστημα στο οποίο αναπτύσσονται. Στις θέσεις του Κόμματος για τη Φυσική Αγωγή στην Εκπαίδευση επισημαίνεται, *«Η συνεχής σωματική κίνηση είναι αναπόσπαστο στοιχείο της ζωής του ανθρώπου αφού συνδέεται με την αναπαραγωγή των φυσικών του δυνάμεων, την υγεία του, την ικανοποίηση των αναγκών του. Η Φυσική Αγωγή αφορά τη διαμόρφωση*

όρων και προϋποθέσεων ώστε οργανώνοντας με συστηματικό τρόπο την ενασχόληση με τη σωματική κίνηση να εξασφαλίζεται ποιότητα για τον άνθρωπο». Συνολικά η Φυσική Αγωγή και ο Αθλητισμός αποτελούν κοινωνικό αγαθό και δικαίωμα στο οποίο πρέπει να έχει πρόσβαση όλη η νεολαία και όχι μία πολυτελής δραστηριότητα για όσους αντέχουν να την πληρώνουν, όπως διαμορφώνεται διαχρονικά στον καπιταλισμό.

Ιδιαίτερα σήμερα, με τις δυσκολίες που διαμορφώνει ο σημερινός τρόπος ζωής στους νέους και όχι μόνο ανθρώπους (έλλειψη ελεύθερου χρόνου, εξαντλητικά εργασιακά ωράρια, ελαστικές μορφές απασχόλησης, απουσία σταθερής δουλειάς κ.ά) ευνοεί την εμφάνιση σοβαρών ασθενειών που σε συνδυασμό με την κακή διατροφή χτυπάνε τις παραγωγικές ηλικίες. Σε αυτή την κατάσταση η συστηματική και καθημερινή άσκηση αποτελεί ασπίδα προστασίας τόσο σε θέματα υγείας (σωματικές-ψυχικές παθήσεις) όσο και ως ασπίδα απέναντι στην προώθηση της ναρκοκοιτητοσύνης. Η ενασχόληση με τον αθλητισμό καλλιεργεί πολυηλεκτρικά οφέλη, σωματικά και πνευματικά στον αθλούμενο. Τα οφέλη αυτά αφορούν την πρακτική καθημερινότητα, την ισόρροπη ανάπτυξη της προσωπικότητας, την παραγωγική δραστηριότητα καθώς και την ενίσχυση της συλλογικότητας, της συνεργασίας, της αλληλεγγύης, της άμιμης. Είναι αρετές που μπορούν να συμβάλουν συνολικά στη διαμόρφωση ενός νέου ανθρώπου, που μπορούν να συμβάλουν στην πιο εύκολη υιοθέτηση αγωνιστικής στάσης ζωής, οργάνωσης στο χώρο δουλειάς, στράτευση στην πάλη για το Σοσιαλισμό.

Ο σκοπός της Φυσικής Αγωγής θα εκπληρώνεται όταν όλος ο λαός και ιδιαίτερα η νεολαία θα ασκείται συστηματικά σε όλη του τη ζωή. Προϋπόθεση γι' αυτό είναι στο επίκεντρο της κοινωνίας να βρίσκεται η ικανοποίηση συνολικά των λαϊκών αναγκών. Η τεχνολογική ανάπτυξη και ο πλούτος που παράγουν οι εργαζόμενοι δίνουν τη δυνατότητα να αυξηθεί ο ελεύθερος χρόνος (μη εργάσιμος) και να ικανοποιηθούν οι σύγχρονες ανάγκες τους. Για αυτό, η ικανοποίηση του καθολικού δικαιώματος στη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό περνάει μέσα από την ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων και την εγκαθίδρυση της εργατικής-λαϊκής εξουσίας που θα οργανώσει όλες τις βασικές οικονομικές και κοινωνικές δραστηριότητες με στόχο την ικανοποίηση των διευρυνόμενων κοινωνικών αναγκών. Με κοινωνική ιδιοκτησία, κεντρικό σχεδιασμό, εργατικό-λαϊκό έλεγχο, συνειδητά και σχεδιασμένα ένα κομμάτι του πλούτου που θα παράγεται θα δαπανάται για αυτόν το σκοπό. Θα επιστρέφει δηλαδή στο λαό με οργανωμένο και προγραμματισμένο τρόπο, μέσα από δωρεάν δομές.

Γ. Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΑΚΟ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Η παρακολούθηση των εξελίξεων στο χώρο του αθλητισμού, η κατάσταση των ερασιτεχνικών αθλητικών σωματείων, οι κατευθύνσεις που προωθούνται στο χώρο, έχουν να κάνουν και εδώ με την πορεία ανάπτυξης του καπιταλισμού σε ό,τι αφορά τη συγκέντρωση της αθλητικής δραστηριότητας. **Κάνουμε εδώ μία εννοιολογική διευκρίνιση σχετικά με τον ερασιτεχνικό αθλητισμό. Η χρήση γίνεται μόνο για να κατανοήσουμε τη διαφορά της πλειοψηφίας των αθλητικών σωματείων**

απο τις ΠΑΕ και ΚΑΕ που λειτουργούν στο χώρο του αθλητισμού και όχι με την πλήρη έννοια του όρου. Στον καπιταλισμό δεν μπορεί να υπάρξει ερασιτεχνικός αθλητισμός. Ακόμα και σε αυτό το πεδίο που αντιλαμβανόμαστε ως ερασιτεχνικό αθλητισμό, υφίσταται επιχειρηματική δραστηριότητα, ανεξάρτητα πώς αυτή θα εκφράζεται ανάλογα και με την κλίμακα και την δυναμική του σωματείου ή του αθλήματος. Ο αθλητισμός αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα, ανεξάρτητα από τη μορφή που παίρνει ως «ερασιτεχνικός» με κυρίαρχη την απληρωσιά ως προς τους αθλητές ή την έλλειψη ασφάλισης. Ο βασικός στόχος και εδώ είναι ο εκσυγχρονισμός στη δομή, στις διαδικασίες των σωματείων - ενώσεων - ομοσπονδιών, να ξεπεραστούν «παθογένειες» ώστε ο χώρος του αθλητισμού να αποτελέσει πεδίο κέρδους για τους επιχειρηματικούς ομίλους. Είναι χαρακτηριστικά τα όσα περιγράφονταν στη «Λευκή Βίβλο» της ΕΕ για τον αθλητισμό που υιοθετήθηκε το 2007 και αναγνωρίζει τον οικονομικό ρόλο του αθλητισμού, έναν ρόλο που τον εμπορευματοποιεί ακόμα περισσότερο καθιστώντας τον «εμπορικό προϊόν» με συμβολή στο 4% του ΑΕΠ της Ευρωζώνης. Η συγκέντρωση αυτής της δραστηριότητας σε λίγα χέρια αποτελεί βασική επιδίωξη που τα τελευταία χρόνια εκφράζεται πιο έντονα με το κλεισίσιμο και τις συγχωνεύσεις αρκετών σωματείων.

Γ.1 Στοιχεία για το Σωματειακό Αθλητισμό στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα εκτός της εκπαιδευτικής δραστηριότητας υπάρχουν περίπου 6.500 αθλητικά σωματεία και 500.000 αθλούμενοι και άνθρωποι που από διάφορες θέσεις δραστηριοποιούνται στο χώρο. Πέρα από όλα αυτά υπάρχουν τα εργατικά και τα ανεξάρτητα πρωταθλήματα που αφορούν εργαζόμενους και ανέργους 25-45 χρονών που δεν μπορούν να συμμετάσχουν σε κάποιον αθλητικό σύλληγο και που με αυτό τον τρόπο παίρνουν μέρος σε πρωταθλήματα που οργανώνονται σε εβδομαδιαία βάση, είτε μέσω επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στο χώρο, είτε με αυτενέργεια των ίδιων των αθλητών, είτε μέσω των εργατικών σωματείων. Για παράδειγμα υπάρχει η Ένωση Ανεξάρτητων Αθλητικών Ομάδων Αττικής για το ποδόσφαιρο με 42 ομάδες και εκατοντάδες αθλητές. Υπάρχουν δεκάδες Ανεξάρτητα Πρωταθλήματα Μπάσκετ με εκατοντάδες αθλητές σε όλη την Ελλάδα. Σε μικρότερη έκταση ανάλογη είναι η κατάσταση και στα υπόλοιπα αθλήματα. Τα εργασιακά πρωταθλήματα που διοργανώνονται από το Εργατικό Κέντρο Αθήνας με συμμετοχή ομάδων από μεγάλους χώρους δουλειάς όπως η COSCO, ο ΟΤΕ, η Vodafone, η Intrasoft. Το πρωτάθλημα ποδοσφαίρου του ΠΑΜΕ, εργασιακά πρωταθλήματα δήμων κ.ά.

Μόνο τα ολυμπιακά αθλήματα πλέον είναι πάνω από 80, χωρίς τα δεκάδες άλλα αθλήματα που δεν εκπροσωπούνται. Σε κάθε άθλημα έχουμε τη συγκρότηση Αθλητικών Σωματείων σε επίπεδο συνοικίας και δήμων, τις Περιφερειακές και Τοπικές Ενώσεις σε επίπεδο πόλεων-νομών και τις Ομοσπονδίες όλων των αθλημάτων. Στην Αττική βρίσκονται οι έδρες των Ομοσπονδιών όλων των αθλημάτων με τις μεγαλύτερες αυτών να είναι η ΕΠΟ, η ΕΟΚ, η ΚΟΕ και ο ΣΕΓΑΣ. Αυτές οι Ομοσπονδίες έχουν και τις περισσότερες Ενώσεις και σωματεία σε όλη τη χώρα. Ενδεικτικά για το ποδόσφαιρο

αναφέρουμε ότι υπάρχουν μόνο στην Αθήνα 4 Ενώσεις με πάνω από 100 σωματεία καθώς και ενώσεις σε Ανατολική Αττική με πάνω 80 σωματεία, σε Πειραιά και Δυτική Αττική με σχεδόν 50 σωματεία.

Οι πάνω από μισό εκατομμύριο αθλητές που δραστηριοποιούνται στα παραπάνω αθλήματα μέσω των σωματείων τους βρίσκονται σε παραγωγικές ηλικίες στις οποίες απευθύνεται η ΚΝΕ και στην πλειοψηφία τους κοινωνικο-ταξικά έχουν συμφέρον από την πρόταση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ. Πρόκειται για μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές, νέα ζευγάρια, νέους εργαζόμενους που αντικειμενικά με τη συστηματική ενασχόλησή τους με τον αθλητισμό κρατούν μία δραστήρια και μαχητική στάση ζωής και μπορούν να συμβάλουν με την είσοδό τους στο κίνημα, με τη δική μας παρέμβαση να ξεχωρίσουν πρωτοπόροι, να συμβάλουν στην ανασύνταξη του εργατικού - λαϊκού κινήματος, να συμπορευτούν με το ΚΚΕ και την ΚΝΕ.

Τα νούμερα αυτά δείχνουν τη μαζικότητα του χώρου αλλά και την καθυστέρηση που υπάρχει στο χώρο σε ό,τι αφορά τη συγκέντρωσή του για όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κερδοφορία.

Γ.2 Εξελίξεις στο Σωματειακό Αθλητισμό σήμερα και η επίδραση της πανδημίας.

Τα αθλητικά σωματεία σήμερα αντιμετωπίζουν στην πλειοψηφία των περιπτώσεων μία πολύ δύσκολη κατάσταση που δυσχεραίνει την πρόσβαση των παιδιών της λαϊκής οικογένειας στον αθλητισμό. Η χρόνια υποβάθμιση της Φυσικής Αγωγής στο σχολείο έχει μεταφέρει το βάρος και την ευθύνη για την άθληση στα αθλητικά σωματεία που, πέρα από την καλλιέργεια και την ολοκλήρωση του ταλέντου, φτιάχνουν και τμήματα μαζικής υποδοχής. Επιπρόσθετα οι διαχρονικές και σταδιακές περικοπές του κρατικού προϋπολογισμού μέσω της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού προς τα σωματεία όξυνε το πρόβλημα, με αποτέλεσμα αυτά να μεταβιβάσουν μέρος του κόστους λειτουργίας τους στο οικογενειακό εισόδημα μέσω της μηνιαίας συνδρομής.

Οι αλλαγές αυτές έχουν συντελεστεί σε ένα βάθος χρόνου αρκετών δεκαετιών. Ήδη, από τη δεκαετία του '80 πολλές αρμοδιότητες που βρίσκονταν στο κράτος περνούν στους Δήμους. Οι Δήμοι σε συνεργασία με τα σχολεία λειτουργούσαν προγράμματα που συνέβαλαν στη μαζική συμμετοχή νέων στον αθλητισμό. Από τη δεκαετία του '90 αυτή η σχέση αρχίζει και ατονεί, με την ευθύνη για τη μαζική συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες να περνάει όλο και περισσότερο στα αθλητικά σωματεία. Από το 2000 μέχρι και σήμερα αυτή η τάση έχει ενισχυθεί, με τα σωματεία να αποτελούν πλέον τον κύριο εκφραστή για τη συμμετοχή νέων στον αθλητισμό, αναλαμβάνοντας ένα ρόλο που αφορά πρώτα και κύρια το κράτος. Το πέρασμα μιας σειράς υποδομών από την ευθύνη των Δήμων στα σωματεία, το καθεστώς της ανταποδοτικότητας που κυριαρχεί στις παροχές του Δήμου, έχει αναγκάσει σήμερα πολλά σωματεία να αυξήσουν τις συνδρομές των μελών τους για να μπορέσουν να αντεπεξέλθουν στο κόστος. Είναι πολλές επίσης οι περιπτώσεις σωματείων που αναγκάζονται σε συγχωνεύσεις με αποτέλεσμα δεκάδες νέα παιδιά να αποκλείονται από τις ακαδημίες και, τελικά, την πρόσβασή τους στο άθλημα.

Η κατάσταση αυτή, δύο χρόνια μετά το ξέσπασμα της πανδημίας, έχει επιδεινωθεί τραγικά. Το κλείσιμο της αθλητικής δραστηριότητας είχε τεράστιες επιπτώσεις στα αθλητικά σωματεία, κυρίως τα συνοικιακά. Τα ερασιτεχνικά σωματεία έχουν χάσει και τα λίγα έσοδα που είχαν, αφού ουσιαστικά βασίζονται στις συνδρομές των μελών τους και επιβαρύνονται από το καθεστώς της ανταποδοτικότητας. Το κλείσιμο και οι συγχωνεύσεις αρκετών σωματείων κατά το πρώτο κύμα της πανδημίας εκτιμάμε ότι θα εκφραστεί σε μεγαλύτερη έκταση το επόμενο διάστημα.

Αν αναλογιστούμε και τις παρεμβάσεις που κάνει η κυβέρνηση με το νόμο Αυγενάκη, για να βάλει χέρι στη λειτουργία των σωματείων - Ενώσεων - Ομοσπονδιών, διαμορφώνεται ένα ασφυκτικό πλαίσιο στο χώρο. Τα προβλήματα της χρηματοδότησης και της λειτουργίας των σωματείων και των Ομοσπονδιών εντείνονται. Οι πενιχρή κρατική χρηματοδότηση που σταθερά μειώνεται από όλες τις κυβερνήσεις συνδέθηκε με την ένταξη των σωματείων στο αθλητικό μητρώο. Η κατάσταση που είχε δημιουργηθεί με τις αδικαιολόγητες καθυστερήσεις στο Μητρώο Αθλητικών Σωματείων, εμπόδιζε την ολοκλήρωση της εγγραφής τους και προσέθετε περαιτέρω δυσκολίες στην ήδη οριακή κατάσταση λειτουργίας τους. Περίπου 800 σωματεία είχαν μείνει εκτός μητρώου, με ό,τι συνεπάγεται για τη μελλοντική τους χρηματοδότηση. Το Μητρώο συνδέθηκε επίσης και με τη μεθοδευμένη προσπάθεια δεκάδες αθλητικά σωματεία να αποκλειστούν από τις διαδικασίες των αρχαιρεισίων, ώστε να έχουν «ευνοϊκούς συσχετισμούς» και να ελεγχθούν διοικήσεις σωματείων και Ομοσπονδιών.

Σημαντική εξέλιξη αποτελεί και το νέο αθλητικό νομοσχέδιο που βρισκόταν σε διαβούλευση την προηγούμενη περίοδο, ανεξάρτητα από το εάν θα επιλέξουν να το φέρουν προς ψήφιση το επόμενο διάστημα. Προβλέπει αλλαγές που υποβαθμίζουν ακόμα περισσότερο το πτυχίο των Σχολών Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (ΣΕΦΑΑ) και εμπορευματοποιεί ακόμα περισσότερο την αθλητική δραστηριότητα.

Οι κινητοποιήσεις των προηγούμενων χρόνων δείχνουν την κατάσταση στην οποία βρίσκονται σωματεία, αθλητές, προπονητές και εργαζόμενοι στο χώρο του αθλητισμού. Οι επιπτώσεις είναι πολλές, δεν περιορίζονται μόνο στις οικονομικές και φαίνεται ότι θα έχουν επίδραση ακόμα και στην επιστροφή αθλητών, γενικότερα μαθητών, φοιτητών στις αθλητικές δραστηριότητες μετά την πανδημία. Η κινητοποίηση στις 5/2/21 που έγινε στο Σύνταγμα άφησε θετικό αποτύπωμα στους ανθρώπους του χώρου. Οι δυνάμεις του ΚΚΕ και της ΚΝΕ στήριξαν την οργάνωσή της. Έγινε συνάντηση με τον ΓΓ της ΚΕ του ΚΚΕ όπου συζητήθηκαν οι θέσεις και οι προτάσεις του Κόμματος, αναδείχθηκαν βασικά αιτήματα που μπορούν να στηρίξουν πραγματικά το χώρο, να εξασφαλίσουν την ασφαλή επιστροφή σε προπονήσεις και χώρους άθλησης. Έγινε προσπάθεια να αναδειχτούν συνολικά αιτήματα και στόχοι πάλης.

Στην προσπάθεια αυτή θα πρέπει να πάρουμε υπόψιν την οργανωμένη παρέμβαση φανερή ή αθέατη άλλων πολιτικών δυνάμεων. Χρειάζεται να κατανοείται ότι η παρέμβαση των άλλων δυνάμεων στο σωματειακό αθλητισμό γίνεται άμεσα, μέσα από ένα ευρύ φάσμα που περιλαμβάνει βουλευτές, περιφερειακούς και δημοτικούς

συμβούλους, στελέχη και μέλη κομμάτων μέσα στα ΔΣ σωματείων κ.ά. Πρόκειται για ουσιαστική και άμεση παρέμβαση που μπορεί να μην εμφανίζεται με τη μορφή κεντρικής αυτοτελούς παρουσίας. Η παρέμβαση αφορά κόμματα και επιχειρηματίες κυρίως εκεί που υπάρχουν μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Αναδεικνύεται έτσι η αξία της δικής μας παρέμβασης, η αξιοποίηση, στήριξη και ολόπλευρη καθοδήγηση των συντρόφων μας μέσα στα τα σωματεία.

Δ. Η ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΝΕ ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ – ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΠΑΛΗΣ

Με άξονα τη βασική αδυναμία που εντοπίζουμε και επαναφέρουμε, το γεγονός δηλαδή πως η Φυσική Αγωγή και η παρέμβασή μας στο μέτωπο του Αθλητισμού δεν απασχολεί ουσιαστικά τα καθοδηγητικά Όργανα, ελέγχουμε τη δουλειά των Οργανώσεων. **Χρειάζεται η δουλειά αυτή να αποκτήσει οργανωτικά χαρακτηριστικά ελέγχου, σχεδιασμού, καταμερισμού συγκεκριμένης ευθύνης, ώστε να αποκτήσουμε επαφή με τα προβλήματα, τις διαθέσεις και το συσχετισμό που επικρατεί στο χώρο. Χρειάζεται η παρέμβασή μας στο μέτωπο του Αθλητισμού να κατανοηθεί ως συστατικό στοιχείο της οργανωμένης παρέμβασης στο κίνημα, ως πλευρά που μπορεί να ενισχύσει την παρέμβασή μας σε χώρους νεολαίας.**

Η πείρα από τη συγκρότηση Αθλητικής Επιτροπής του Συμβουλίου Περιοχής στην Κ. Μακεδονία η οποία λειτουργεί με μία σχετική δραστηριότητα και ενισχύει με εικόνα και σκέψεις και την Επιτροπή Αθλητισμού του ΚΣ είναι σημαντική και χρειάζεται να γενικευτεί. Αντίστοιχα και η χρέωση αθλητικών υπευθύνων στις Οργανώσεις Περιοχών στην οποία, αν και έχει προχωρήσει, ακόμα είμαστε πίσω.

Στο δυναμικό μας υπάρχει ένας σημαντικός όγκος συντρόφων που ασχολείται με τον αθλητισμό, υπάρχουν αρκετοί που αθλούνται σε υψηλό επίπεδο, έχουν συμμετοχές σε πρωταθλήματα με διακρίσεις, ενώ υπάρχουν και περιπτώσεις πρωταθλητών που δεν το γνωρίζουν έγκαιρα οι Οργανώσεις. Αν εξαιρέσουμε συντρόφους απόφοιτους των ΣΕΦΑΑ, υπάρχει ένα τμήμα συντρόφων που σε μία πορεία στρέφονται στην προπονητική, είτε στα σωματεία τους είτε ως αυτοαπασχολούμενοι.

Η ολόπλευρη στήριξη αυτών των μελών της ΚΝΕ είναι ιδιαίτερα απαιτητική για να μπορούν να συνεχίζουν στο δρόμο της οργανωμένης ζωής. Η δυσκολία δεν βρίσκεται μόνο στο πώς θα τους καθοδηγήσουμε με βάση τις ιδιαιτερότητες του χώρου στον οποίο παρεμβαίνουν, βρίσκεται ακόμα και σε αστοχίες της καθοδηγητικής δουλειάς. Χρειάζεται περισσότερη βοήθεια και από την Επιτροπή του ΚΣ προς το ίδιο το Όργανο για το πώς τροφοδοτεί με επιχειρήματα, επεξεργασίες, πώς μεταφέρει την κατάσταση που επικρατεί στο χώρο. Αλλά κυρίως απαιτεί όλα τα καθοδηγητικά Όργανα να παίρνουν υπόψιν τους όρους ζωής αυτών των συντρόφων, τις απαιτήσεις που έχει ο αθλητισμός, ιδιαίτερα για όσους είναι σε υψηλό επίπεδο, τις δυνατότητες που ανοίγουν στην παρέμβασή μας και πώς μπορούν να αξιοποιηθούν. Μόνο τότε θα αποφεύγουμε προχειρότητες που εντοπίζονται ορισμένες φορές, όπως για παράδειγμα

ένας σύντροφος να κάνει πρωταθλητισμό σε επίπεδο πρώτης κατηγορίας και να μην το λαμβάνουμε υπόψιν μας, να τον αντιμετωπίζουμε σα να έχει απλά ένα πιο βεβαρυμένο πρόγραμμα. Σημαντική είναι η πείρα που μεταφέρθηκε στη Σύνοδο του ΚΣ από τους συντρόφους αθλητές για την καθημερινότητα, τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, φωτίζοντας κι άλλο δικές μας καθοδηγητικές αδυναμίες. Χρειάζεται αυτούς τους συντρόφους να τους εντάσσει στον καταμερισμό της η Επιτροπή Αθλητισμού, αποκτώντας προσωπική επαφή μαζί τους, βοηθώντας τους στις ιδιαιτερότητες που έχει η παρέμβασή τους στο χώρο που δραστηριοποιούνται.

Δ.1 Ορισμένα συμπεράσματα από την πείρα των Οργανώσεων

Η δραστηριότητα των Οργανώσεων στο μέτωπο του Αθλητισμού δείχνει ότι αυτή μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στο χτίσιμο δεσμών με τη νεολαία, στη διεύρυνση του κύκλου επιρροής των ΟΒ, στη στρατολογία στην ΚΝΕ. Αναφέρουμε ορισμένες πλευρές.

- 1. Έχουμε αρκετά παραδείγματα από τις αθλητικές δραστηριότητες που οργανώνονται στο πλαίσιο του Φεστιβάλ ΚΝΕ-«Οδηγητή» κυρίως στην επαρχία.** Δείχνουν ότι γνωρίσαμε νέο κόσμο, οι ΟΒ διέπυναν τις χαρτογραφήσεις τους, μαζικοποιήθηκαν. Τέτοια παραδείγματα είχαμε στα τουρνουά μπροστά στο μαθητικό φεστιβάλ στην Καβάλα, τα προηγούμενα χρόνια στο Αγρίνιο και αλλού. Στη Θεσσαλονίκη έχουν οργανωθεί ορισμένες συσκέψεις Εδαφικών και Μαθητικών ΟΒ πάνω στη θέση μας για τη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό. Οι συσκέψεις αυτές αφορούσαν ΟΒ όπου υπήρχε ανάλογος περίγυρος, ενώ το θέμα αυτό φαίνεται να αποτελεί κρίκο ώστε να συνδέεται η Οργάνωση με αθλητές. Σε πολλά παιδιά κάνει θετική εντύπωση ότι το ΚΚΕ και η ΚΝΕ έχουν θέσεις για αυτό το θέμα, ενώ αντιμετωπίζονται με θαυμασμό τα επιτεύγματα της ΕΣΣΔ στον τομέα του αθλητισμού.
- 2. Ταυτόχρονα αθλητικές δραστηριότητες στο πλαίσιο ενός ευρύτερου σχεδιασμού και προγράμματος φαίνεται ότι αν δεν αγκαλιάζονται από τις Οργανώσεις, δεν μπορούν να είναι πετυχημένες.** Ακόμα όμως και να βγαίνουν σε πέρας κεντρικά, με καλή συμμετοχή, δεν μαθαίνονται στην περιοχή, δεν αφήνουν μετρήσιμα αποτελέσματα στην Οργάνωση. Αυτές οι πρωτοβουλίες δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως ένα επιπλέον καθήκον, μία ακόμα εκδήλωση πριν το κεντρικό φεστιβάλ, αλλά ως ένα απαραίτητο μέσο για να παρέμβουμε στους αθλούμενους, στα αθλητικά σωματεία της περιοχής, που είναι δεκάδες, σε εκατοντάδες αθλητές. **Το πλούσιο σχέδιο παρέμβασης και ανοίγματος που πραγματοποίησαν οι ΟΒ στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, δεν γίνεται να μην στηρίζει και τις σημαντικές κεντρικές αθλητικές πρωτοβουλίες που οργανώνονται εκείνη την περίοδο.**
- 3.**

Υπάρχει πλούσια πείρα από τη διοργάνωση αθλητικών τουρνουά μπροστά στα μαθητικά φεστιβάλ. Εδώ πρόκειται για έναν τρόπο δουλειάς που τον

έχουμε εντάξει καλύτερα στο σχεδιασμό μας και φαίνεται να αποδίδει. Υπάρχουν χαρακτηριστικά παραδείγματα από την Αττική για το πώς αξιοποιήθηκαν τα τουρνουά για να γνωρίσουμε παιδιά, να έρθουμε σε επαφή με αθλητικά σωματεία της περιοχής, να διοργανωθούν τουρνουά για μικρότερες ηλικίες. Μία τέτοια δουλειά άφησε θετικό αποτύπωμα όχι μόνο στο περιεχόμενο των Μαθητικών μας ΟΒ αλλά και των συνοικιακών. Τέτοια θετική εμπειρία υπάρχει από τη δραστηριότητα των Οργανώσεων της Α' Αθήνας στον Πανελλήνιο και τα διάφορα τουρνουά που διοργανώθηκαν στα γήπεδα των Δημοτικών Διαμερισμάτων.

4.

Πρέπει να κατανοείται η δυνατότητα εμπλουτισμού του περιεχομένου παρέμβασης των Συνοικιακών ΟΒ, γειωμένο με τη γειτονιά, με τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η νεολαία, με την ποιοτική αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου της. Τα αθλητικά σωματεία είναι χώρος όπου μαζεύονται κατά κόρον μαθητές και νέοι της περιοχής. Μαζεύονται επίσης νέοι εργαζόμενοι γυμναστές, χώρος όπου και κεντρικά θέλουμε να ανοίξουμε πιο σταθερά την παρέμβασή μας, με πρώτο βήμα την ένταξή τους στο Σωματείο Προπονητών.

5.

Σημαντική είναι η πείρα της παρέμβασης μελών της ΚΝΕ στα σωματεία και τους αθλητικούς ομίλους στα Γιάννενα. Τέτοια είναι και η πείρα της ομάδας του Μαχτητή. Ο Μαχτητής είναι ποδοσφαιρική ομάδα που δημιουργήθηκε από τα Συνδικάτα των Οικοδόμων, των Ιδιωτικών Υπαλλήλων και του Επισιτισμού σε πρώτη φάση και τώρα πια είναι ομάδα συνολικότερα της δύναμης του Εργατικού Κέντρου Ιωαννίνων μετά και τις αλλαγές στον συσχετισμό δύναμης σε αυτό. Δημιουργήθηκε στα πλαίσια αλληλεγγύης και οργανωμένης παρέμβασης στο εργατικό κίνημα. Πατάει σε μία υπαρκτή ανάγκη της νεολαίας της περιοχής για άθληση, συμμετοχή σε ερασιτεχνικό πρωτάθλημα, ελεύθερα και δωρεάν. Συμβάλλει στην παρέμβασή μας σε μία περιοχή με μεγάλο αριθμό ερασιτεχνικών ποδοσφαιρικών σωματείων. Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο μας δίνει τη δυνατότητα να παρέμβουμε στις συγχωνεύσεις σωματείων, να αναδείξουμε τα προβλήματα που γεννούν τον οικονομικό στραγγαλισμό τους. Την ίδια στιγμή προκύπτουν και ζητήματα που δεν τα είχαμε σκεφτεί. Όπως για παράδειγμα η διάθεση πολλών συντρόφων και οπαδών να αφήσουν τους συλλόγους στους οποίους μπορεί να βρίσκονται για να έρθουν στον Μαχτητή. Οι κομμουνιστές σε όποιο χώρο παρεμβαίνουμε έχουμε ευθύνη να κερδίζουμε νέες δυνάμεις με την πρόταση μας, να ενισχύουμε τα στοιχεία της αλληλεγγύης και της αγωνιστικής διεκδίκησης. Όταν αποφασίζουμε να ιδρύσουμε ένα αθλητικό σωματείο δεν θέλουμε να φτιάξουμε μια «δική μας ομάδα». Έχουμε στόχο να καλύψουμε την υπαρκτή ανάγκη για άθληση και όλος ο τρόπος λειτουργείας του, οι πρωτοβουλίες που θα παίρνει να βοηθούν νέους ανθρώπους να επιλέγουν το δρόμο του αγώνα σε κάθε πλευρά της ζωής τους.

Τα παραπάνω αποτελούν ορισμένες πλευρές μιας δραστηριότητας που μαθαίνουμε αποσπασματικά και χρειάζεται το επόμενο διάστημα να ανέβει η ευθύνη του ΚΣ με τη

συμβολή και της Επιτροπής Αθλητισμού, ώστε να λειτουργήσουμε πιο αποτελεσματικά και αυτή η πείρα να γενικεύεται, να βοηθιέται ως προς το περιεχόμενό της, να εμπλουτίζεται.

Δ.2 Σχετικά με τα Στέκια Πολιτισμού

Πρέπει να μας απασχολήσει πώς τα Στέκια Πολιτισμού και Νεανικής Δημιουργίας της ΚΝΕ θα «αγγίζουν» και πλευρές του αθλητισμού, δίνοντας διέξοδο και σε αυτή την ανάγκη που έχει ένας νέος σήμερα. Είναι πλευρά που πρέπει να τη σκεφτόμαστε αλληλεπένδετα με την ανάγκη του για πρόσβαση στον πολιτισμό, την ποιοτική και δημιουργική αναβάθμιση του ελεύθερου χρόνου του, την ανάγκη του να εκφραστεί μέσω της Τέχνης. Μπορούμε να σκεφτούμε πάνω σε δραστηριότητες που μπορούν να αξιοποιηθούν από τα Στέκια, που μπορούν να στελεχωθούν με κόσμο σε συνεργασία και με την Επιτροπή Αθλητισμού ή να αξιοποιήσουν υλικοτεχνική υποδομή που έχουμε από τα camp. Σκέψεις για συγκρότηση πεζοπορικών ομάδων σε Στέκια Πολιτισμού που φτιάχνουμε είναι στη σωστή κατεύθυνση, πόσο μάλλον που σε αρκετές περιοχές υπάρχουν λίγοι πεζοπορικοί/ορειβατικοί σύλλογοι. Μπορούμε να σκεφτούμε και άλλες τέτοιες μορφές που μπορούν να πατήσουν στην ανάγκη της νεολαίας για άθληση.

Δ.3 Η φεστιβαλική δραστηριότητα να «απλώνει» σε όλο το χρόνο

Έχουμε μετρήσει σημαντικά βήματα στην αναβάθμιση της δραστηριότητάς μας στο μέτωπο του αθλητισμού μπροστά στο Κεντρικό Φεστιβάλ της Αθήνας. Η αναβάθμιση αυτή εκφράζεται τόσο με τις δραστηριότητες του Αθλητικού Camp όσο και με το πρόγραμμα στο Στέκι Αθλητισμού το τριήμερο των εκδηλώσεων. Η αυξημένη συμμετοχή στις φετινές εκδηλώσεις που κάναμε, δεν είναι τετριμμένο να πούμε ότι συνδέεται με το αυξημένο κύρος τους Κύμματος στο χώρο του αθλητισμού, κάτι που εκφράστηκε και στις εκλογές των διαφόρων Ομοσπονδιών και σωματείων. Εκτός της σταθερής στήριξής μας στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο χώρος, σημαντικό ρόλο έπαιξε η στάση που κρατήσαμε την περίοδο της πανδημίας και η άμεση στήριξη των αιτημάτων των σωματείων και των αγωνιστικών κινητοποιήσεων που πραγματοποιήσαν.

Δεν εντοπίζουμε τα όποια θετικά βήματα για να επαναπαυθούμε σε έναν τρόπο δουλειάς που έχουμε κατακτήσει, ούτε για να μείνουμε μόνο σε ένα σχήμα που μπορεί να περιλαμβάνει επιδείξεις και νέες μορφές παρουσίας αθλημάτων και που ξέρουμε ότι θα είναι πετυχημένο. Εντοπίζουμε τα βήματα που έχουν γίνει για να προβληματιστούμε περισσότερο πάνω στη μορφή και το περιεχόμενο των δραστηριοτήτων αυτών, όχι μόνο μπροστά στο Φεστιβάλ, αλλά και ολόκληρη τη χρονιά. Εντοπίζουμε επίσης ότι η δραστηριότητα που προγραμματίζουμε κεντρικά, στο πλαίσιο της Επιτροπής, πρέπει να αγκαλιάζεται από τις Οργανώσεις, να δουλεύεται και από αυτές, να δίνεται περιεχόμενο που να πατάει σε προβλήματα που αντιμετωπίζει η περιοχή, η γειτονιά (ΧΥΤΑ Φυλής, υποβάθμιση πάρκου Τρίτην κ.ά). Χρειάζεται επίσης η θετική πείρα να γενικευτεί στο σύνολο της φεστιβαλικής μας δραστηριότητας.

Μπορούμε να «απλώσουμε» τη δραστηριότητά μας όλο το χρόνο. Μία αρχή είναι

οι πεζοπορίες με ιστορικό περιεχόμενο που έχουμε σταθεροποιήσει. Μπορούμε να προχωρήσουμε σε ένα διήμερο εκδηλώσεων του ΚΣ μέσα στο χρόνο. Το πρόγραμμα μπορεί να περιλαμβάνει γνωριμία με αθλήματα και σεμινάρια που να σχετίζονται με τον αθλητισμό με τη συμμετοχή μελών ΔΕΠ, Συλλόγων Γονέων, γυμναστών, ψυχολόγων. Έγκαιρα η Επιτροπή να προετοιμάσει τη δραστηριότητά μας μπροστά στο 48^ο Φεστιβάλ.

Ε. Η ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΣΕΦΑΑ

Ένα ζήτημα που πρέπει να μας απασχολήσει -απασχολεί συνολικότερα και το Κόμμα- είναι η σταθερή παρακολούθηση των ΣΕΦΑΑ και των επιστημονικών φορέων που ασχολούνται με την επιστήμη της Φυσικής Αγωγής. Είναι ένα ζήτημα που αφορά τόσο την παρακολούθηση των εξελίξεων στο χώρο, ώστε να εμπεριονίζεται η θέση μας, να απαντάμε σε αντιεπιστημονικές αντιλήψεις και στη χρόνια προσπάθεια υποβάθμισης της Φυσικής Αγωγής, όσο και στη βοήθεια που πρέπει να δίνεται στις Οργανώσεις μας στις ΣΕΦΑΑ. Βοήθεια που θα ενισχύει την τοποθέτησή μας στα ζητήματα του περιεχομένου σπουδών, στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων, τις συνθήκες σπουδών, τις υποδομές, τη συνδικαλιστική οργάνωση των αποφοίτων κ.ά.

Είναι μία δουλειά υποδομής, που αν δεν σχεδιάζεται οργανωμένα, έχει πιο μακροπρόθεσμες συνέπειες από αυτές που μπορούμε να δούμε σήμερα, και αφορούν τις οργανωμένες μας δυνάμεις ή τους συσχετισμούς στους συλλόγους. Θα έχει συνέπειες στο κατα πόσο στο μέλλον θα διαμορφώνεται ένα καταρτισμένο επιστημονικό δυναμικό που θα μπορεί να τοποθετείται σε σύνθετα ζητήματα των εξελίξεων, που θα μπορεί να κάνει μελετητική δουλειά, δουλειά στο κίνημα (γυμναστές, σωματεία), να στελεχώνει το Τμήμα της ΚΕ, ομάδες κ.ά. Είναι πλευρές που δεν αναφερόμαστε αναλυτικά σε αυτήν την Απόφαση. Αυτή την περίοδο, το Τμήμα Αθλητισμού της ΚΕ επεξεργάζεται κατάλληλο σχέδιο και στοιχεία του πρέπει να απασχολήσουν τα όργανα της ΚΝΕ και να μπουν στο επίκεντρο των Οργανώσεών μας στις ΣΕΦΑΑ.

Στεκόμαστε ιδιαίτερα στο νέο αθλητικό νομοσχέδιο που ήδη το αντιπαλεύουμε με διαφώτιση και κινητοποιήσεις. Το νέο νομοσχέδιο αποτελεί συνέχεια προηγούμενων νόμων με κύρια αιχμή το συντριπτικό χτύπημα στην αξία των πτυχίων των ΣΕΦΑΑ και στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων. Με το νέο ορισμό που επιχειρεί η κυβέρνηση για τους «Εκπαιδευτές» πρακτικά υποβαθμίζει πλήρως το πτυχίο, αφού πλέον κάθε ιδιωτικός φορέας θα μπορεί να δίνει αντίστοιχες πιστοποιήσεις που θα αφορούν όλους τους αθλούμενους και τα αθλήματα. Αποκόπτουν δηλαδή κάθε επιστημονική βάση που πρέπει να υπάρχει στην αντιμετώπιση της άσκησης, των αθλούμενων, του αθλητισμού συνολικότερα. **Αυτές οι πλευρές μπορούν να αποτελέσουν κρίκο για να ανοίξει η παρέμβασή μας στις ΣΕΦΑΑ πανελλαδικά.** Πρόκειται για ένα ζήτημα που απασχολεί αυτή τη στιγμή πολλούς φοιτητές και μέλη ΔΕΠ.

Οι ΣΕΦΑΑ αποτελούν βασικό κρίκο για τη συνολική αναδιοργάνωση του αθλητικού χώρου. Η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού περνάει και από την αναδιοργάνωση των προγραμμάτων σπουδών των ΣΕΦΑΑ, τη διασύνδεσή τους με την αγορά, το

τσάκισμα των εργασιακών δικαιωμάτων των αποφοίτων. Ήδη αυτό εκφράζεται στο χώρο των προπονητών ποδοσφαίρου όπου το πτυχίο των ΣΕΦΑΑ δεν επαρκεί για να εργαστεί κάποιος ως προπονητής. Συγκεκριμένα οι απόφοιτοι με ειδικότητα στο ποδόσφαιρο είναι όμηροι της ΕΠΟ αφού πρέπει να παρακολουθήσουν σεμινάρια διαφορετικών διαβαθμίσεων ανάλογα με το «δίπλωμα» που επιθυμούν να αποκτήσουν πληρώνοντας ποσά που πολλές φορές ξεπερνούν ακόμα και τα 500€ για την απόκτηση της ταυτότητας τριετίας που είναι απαραίτητη για την εργασία τους ως προπονητές ποδοσφαίρου. Η ΕΠΟ, ως μια κανονιστική αρχή, επιβάλλει αυτό το εισπρακτικό πλαίσιο καθιστώντας ομήρους προπονητές και αποφοίτους ΣΕΦΑΑ. Ίδια είναι η κατάσταση και σε αρκετά άλλα αθλήματα.

Η παρέμβασή μας με αφορμή το νομοσχέδιο Βασιλειάδη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που έδινε το δικαίωμα σε αποφοίτους ιδιωτικών κολεγίων να ασκήσουν το επάγγελμα του γυμναστή, μπορεί να τροφοδοτήσει με πείρα για τη δουλειά με ένα αίτημα-κρίκο στο κίνημα, που μπορεί να κινητοποιήσει πηλατιές μάζες φοιτητών. Η πολύμορφη δραστηριότητα που αναπτύξαμε εκφράστηκε σε συμπόρευση, σε συσπείρωση γύρω από τις ΟΒ στις ΣΕΦΑΑ. Η σύνδεση με τους αντίστοιχους κλάδους (γυμναστές, προπονητές) ήταν σημαντική για να κατανοείται ότι ο αγώνας δεν αφορά στενά τις ΣΕΦΑΑ, να βλέπουν ολόκληρο το "γήπεδο" των αναδιαρθρώσεων.

Μια σημαντική πλευρά που πρέπει να κρατήσουμε ως συμπέρασμα είναι η τεράστια υπεροχή της πρότασης του Κόμματος. Αυτό έγινε ιδιαίτερα φανερό την περίοδο του νομοσχεδίου Βασιλειάδη όπου κυριάρχησαν τα αιτήματά μας. Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό ιδιαίτερα τώρα μιας και στις ΣΕΦΑΑ οι φοιτητές πλήττονται διπλά. Επιπτώσεις που φάνηκαν όσο διάστημα οι σχολές ήταν κλειστές, πηλυρές που αναδεικνύονται και με αφορμή το νέο αθλητικό νομοσχέδιο. Η συζήτηση που έχει ανοίξει στο χώρο του αθλητισμού και η κόντρα με την κυβέρνηση από μεριάς αθλητών είναι ευκαιρία για να ζυμώνουν τα αιτήματά μας, για να γίνεται αντικείμενο συζήτησης και δράσης, συνοδικά η πρότασή μας για τη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό.

Δίνουμε ενδεικτικά ορισμένα στοιχεία για την δράση μας στις δύο μεγαλύτερες ΣΕΦΑΑ χωρίς να σημαίνει ότι δεν χρειάζεται να εντείνουμε την παρακολούθηση και ενίσχυση της δουλειάς και στις υπόλοιπες.

ΣΕΦΑΑ Αθήνας

Οι δυνάμεις μας στο Σύλλογο μπορούν να ενισχυθούν με βάση τις δυνατότητες που υπάρχουν για τη δουλειά μας στο μεγαλύτερο Τμήμα Φυσικής Αγωγής της χώρας, την παρακολούθηση και την παρέμβαση σε ένα χώρο που έχει κυρίαρχο ρόλο και στην ιδεολογική αντιπαράθεση γύρω από τα ζητήματα της Φυσικής Αγωγής και του Αθλητισμού αλλά και των αναγκών που υπάρχουν για το σχεδιασμό της παρέμβασής μας στο κίνημα. Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις αναδεικνύουν τη δυνατότητα που υπάρχει να κατοχυρωνόμαστε, να αποσπούμε δυνάμεις, να διευρύνουμε τον κύκλο επιρροής μας, πρωτοπόροι αγωνιστές να οργανώνονται στην ΚΝΕ. Τα τελευταία 12 χρόνια η ΔΑΠ πλειοψηφεί στο Σύλλογο, έχοντας διαλύσει κάθε έννοια οργάνωσης και συγκρότησης

του ίδιου του Φοιτητικού Σύλλογου. Στις εκλογές κάθε χρόνο ψηφίζουν γύρω στους 300 φοιτητές και πραγματοποιεί όργιο νοθείας παρά τις αντιστάσεις που καλλιιεργούμε και την προσπάθεια που κάνουμε. Η ΔΑΠ έχει διασυνδέσεις με πλήθος επιχειρηματιών, με νύχτα, μαγαζιά, μπράβους, φασίστες μέχρι και συναλλαγές με ιδιωτικές εταιρείες και τη χορήγηση διαφόρων ειδών πιστοποιητικών.

ΣΕΦΑΑ Θεσσαλονίκης

Στη ΣΕΦΑΑ της Θεσσαλονίκης υπάρχει ένας καλύτερος συσχετισμός στο Φοιτητικό Σύλλογο όπου το ψηφοδέλτιο της ΠΚΣ είναι αυτοδύναμο. Παρά τα όποια θετικά βήματα έχουν γίνει στη συγκρότηση της ΟΒ και στο περιεχόμενο της παρέμβασής μας, υπάρχουν ακόμα πολλά περιθώρια. Υπάρχει μία αναγνώριση του Συλλόγου -ειδικά από τα μεγαλύτερα έτη που έχουν και μία πείρα από τα προηγούμενα χρόνια- η συμμετοχή σε καλέσματα του Συλλόγου είναι μικρή, κυριαρχεί η λογική της ανάθεσης, «εγώ δεν χρειάζεται να κάνω κάτι αφού θα το κάνει ο Σύλλογος». Μερίδα καθηγητών διαφημίζουν σεμινάρια και συνέδρια, ενώ δουλεύουν πολύ την ανάγκη οι φοιτητές να προετοιμάζουν και να εμπλουτίζουν το βιογραφικό τους ώστε να είναι ανταγωνιστικοί στην αγορά εργασίας. Την περίοδο της καραντίνας δείξαμε κάποια αντανάκλαστικά και έγινε μία καλύτερη προσπάθεια να αναδείχθούν προβλήματα όπως η αμοιβή των πρακτικάρων, η διεξαγωγή της εξεταστικής, συνολικά τα προβλήματα στο χώρο του Αθλητισμού. Διοργανώσαμε διαδικτυακές εκδηλώσεις, μαζέματα υπογραφών, έγινε ένα σχετικά μεγάλο άνοιγμα από τους εκλεγμένους μας, πραγματοποιήσαμε σύσκεψη με τις θέσεις μας.

Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο Σύλλογος, αντανάκλουν και αδυναμίες στο περιεχόμενο της δικής μας παρέμβασης, στη συσπείρωση φοιτητών γύρω από οξυμένα προβλήματα που υπάρχουν στη σχολή (εγκαταστάσεις, μετακινήσεις, λήσχη σίσις). Η οργάνωση της δουλειάς μπροστά στο νέο αθλητικό νομοσχέδιο δείχνει τη δυνατότητα συσπείρωσης δυνάμεων, και μπορεί να μας βγάλει μπροστά. Επαφή υπάρχει και με το Σύλλογο Γυμναστών που εντάσσονταν στα προγράμματα «Αθληση για Όλους». Παρέμβαση αναπτύσσουν και δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, καλλιιεργώντας μία στάση αναμονής και πως τα προβλήματα θα λυθούν μόλις επιστρέψουν στην κυβέρνηση. Αντικειμενικά μας βάζει εμπόδια στην προσπάθεια που κάνουμε να οργανώσουν οι φοιτητές την πάλη τους.

ΣΤ. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΤΟ 13^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΚΝΕ

- 1.** Το κύριο και βασικό καθήκον μέχρι και το 13ο Συνέδριο της ΚΝΕ είναι να καταφέρουμε η δουλειά στο μέτωπο του Αθλητισμού να αποτελέσει οργανικό στοιχείο της συζήτησης και του σχεδιασμού των Οργάνων, όχι σαν ένα ακόμα καθήκον, αλλά σαν μέτωπο παρέμβασης που μπορεί να ανοίξει νέους δρόμους στη μαζική επαφή μας με πηλατιά τμήματα νεολαίας. Να ξεφύγουμε από μία αποσπασματική ενασχόληση με το θέμα, η οποία πολλές φορές μένει σε συγκεκριμένες μορφές (π.χ. αθλητικά camp, τουρνουά κλπ.) και όχι σε όλες τις Οργανώσεις.
- 2.** Να προχωρήσουμε σε πιο οργανωμένη συζήτηση για την παρέμβασή μας και το σχεδιασμό της δράσης μας στο μέτωπο του Αθλητισμού, στις Οργανώσεις Περιοχής μέχρι και τα Τομεακά Συμβούλια. **Βάση να αποτελέσει η Απόφαση της Συνόδου του ΚΣ, συνοδευμένη από κατάλληλη εισήγηση, γειωμένη με την πείρα της κάθε Οργάνωσης και σαφή σχεδιασμό.** Με βάση τη συζήτηση αυτή να σχεδιαστούν και αντίστοιχες πρωτοβουλίες των ΟΒ που θα ενισχύουν την κεντρική δραστηριότητα και μπορούν να συμβάλουν στην οργάνωση μαθητών, φοιτητών κ.ά. Το κάθε Όργανο μπορεί να εξετάσει αν για τη συζήτηση στις ΟΒ χρειάζεται να διαμορφωθεί βοηθητικό σημείωμα.
- 3.** Να ολοκληρώσουμε σε όλες τις Οργανώσεις Περιοχής την εικόνα που έχουμε για τους συντρόφους που δραστηριοποιούνται με κάθε τρόπο στο χώρο του αθλητισμού και τη συγκρότηση ομάδων όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο. Από την εικόνα που υπάρχει προκύπτουν αρκετές περιπτώσεις και ιδιαίτερα σύντροφοι που χρειάζεται να κρατάμε πιο κεντρικά επαφή, σε επίπεδο Επιτροπής και Τμήματος. Έτσι θα λύνουμε και καθοδηγητικές προχειρότητες με τις οποίες πολλές φορές αντιμετωπίζουμε ζητήματα που αντικειμενικά δεν μπορεί να λύσει μία ΟΒ.
- 4.** Με ευθύνη της Επιτροπής Αθλητισμού και της Φοιτητικής Επιτροπής του ΚΣ να επεξεργαστούμε σχέδιο παρέμβασης στις ΣΕΦΑΑ στο πνεύμα που περιγράφεται προηγουμένως, ενταγμένη στο αντίστοιχο σχέδιο του Τμήματος Αθλητισμού της ΚΕ. Η ουσιαστική βοήθεια που μπορεί να δοθεί στο περιεχόμενο της παρέμβασής μας στις ΣΕΦΑΑ μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στη συσπείρωση δυνάμεων, στη στρατολογία, στη δουλειά με συντρόφους που προοπτικά μπορούν να συμβάλουν στην Επιτροπή και το Τμήμα του Κόμματος. **Οι ΣΕΦΑΑ μπορούν και πρέπει να τροφοδοτήσουν συνοδικά τη δουλειά του Κόμματος στο μέτωπο του Αθλητισμού, τόσο πρακτικά μέσα από την παρέμβασή μας στο κίνημα όσο και μελετητικά, σε ό,τι αφορά τις θέσεις μας για τη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό, πλευρές της ιστορικής πείρας από την παρέμβασή μας στο χώρο του αθλητισμού, επιμέρους πιο εξειδικευμένα, επιστημονικά ζητήματα για τη λειτουργία της άσκησης.**

5. Να σκεφτούμε νέες μορφές και τρόπους για να αναβαθμίσουμε το Αθλητικό Camp που πραγματοποιείται μπροστά στο Κεντρικό Φεστιβάλ. Έγκαιρα η Επιτροπή Αθλητισμού του ΚΣ να καταλήξει σε συγκεκριμένη πρόταση ώστε πιο σχεδιασμένα να δούμε τα Αθλητικά Camp να «απλωθούν» στις μεγάλες πόλεις ως μία κεντρική δραστηριότητα μπροστά στα Φεστιβάλ. Πιο ειδικά για την Αθήνα χρειάζεται να σκεφτούμε και άλλες δραστηριότητες, να ξεφύγουμε από μία πεπατημένη των τελευταίων 8 χρόνων, καθώς και την καλύτερη και πιο έγκαιρη προπαγάνδισή του προγράμματος σε αθλητικά site.
6. Να ενισχύσουμε ακόμα περισσότερο τη θεματολογία του «Οδηγητή» για τον Αθλητισμό. Να εμπλουτιστεί με ρεπορτάζ από χώρους άθλησης, συνεντεύξεις, την ανάδειξη των δυσκολιών που αντιμετωπίζει η νεολαία στην προσπάθειά της να αθληθεί. Πιο συγκεκριμένα να δούμε την ανάδειξη των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι φοιτητές των ΣΕΦΑΑ.
7. Να προχωρήσουμε σε podcast για την κατάσταση που βιώνει ο σωματειακός αθλητισμός, με αθλητές ερασιτεχνικών σωματείων, πρωταθλητές, προπονητές, ανθρώπους του χώρου.
8. Έχουμε τη δυνατότητα να προχωρήσουμε σε δύο εκδηλώσεις σε Αθήνα και Πειραιά για τη «Συμβολή του ΚΚΕ στην εκδήλωση μορφών αντίστασης μέσα από τα Αθλητικά Σωματεία». Υπάρχει υλικό που μπορεί να συμβάλει σε αυτή τη κατεύθυνση. Να βάλουμε ως στόχο τη συμβολή μας στη μελετητική δουλειά που θέλει να ανοίξει το Τμήμα της ΚΕ σχετικά με τη δράση της ΟΚΝΕ μέσα από αθλητικά σωματεία την περίοδο του Μεσοπολέμου και της δεκαετίας του '40. Να δούμε τη δυνατότητα η δουλειά αυτή να ενισχυθεί και με συντρόφους που θα μπορούσαν να αναλάβουν κάποια διπλωματική σε προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό επίπεδο στις ΣΕΦΑΑ. Συμβάλλοντας με αυτό το τρόπο στην ανάπτυξη επεξεργασιών της Επιτροπής του ΚΣ και αντίστοιχη έκδοσή τους μπροστά σε εκδηλώσεις, φεστιβάλ.
9. Οι πρωτοβουλίες που έχουμε πάρει σε φοιτητές και μαθητές με αθλητικά τουρνουά, είτε μπροστά στα Μαθητικά Φεστιβάλ είτε αυτοτελώς, φαίνεται ότι συγκεντρώνουν μεγάλο όγκο κόσμου, που πολλοί από αυτούς έρχονται πρώτη φορά σε επαφή με την ΚΝΕ (ειδικά στους μαθητές). Να σκεφτούμε τον πιο σταθερό προγραμματισμό τέτοιων τουρνουά. Για παράδειγμα ετήσιο τουρνουά ποδοσφαίρου του ΜΑΣ, ενός Συλλόγου εκεί που είμαστε πρώτη δύναμη ή και όχι. **Εκτιμάμε ότι υπάρχει η δυνατότητα οι Συντονιστικές Επιτροπές μαθητών να καλύψουν ένα κενό που υπάρχει στα σχολικά πρωταθλήματα. Χρειάζεται να το προχωρήσουμε χωρίς άλλες καθυστερήσεις, συνδυασμένο με την κατάσταση που αναφέρθηκε για το σχολικό αθλητισμό.**

Από τις
δραστηριότητες του
Αθλητικού Camp στο
Κεντρικό Φεστιβάλ
ΚΝΕ-«Οδηγητή»

Τοποθέτηση του Ανδρέα Σοφιανού

Επικεφαλής της Επιτροπής Αθλητισμού του ΚΣ της ΚΝΕ

Η εισήγηση αποτυπώνει ολοκληρωμένα τη σκέψη και της Επιτροπής πάνω στα ζητήματα της παρέμβασής μας στο μέτωπο του Αθλητισμού. Μπαίνουν οι άξονες της καθοδηγητικής μας δουλειάς και δίνεται η δυνατότητα τα όργανα με βάση την εισήγηση και την απόφαση που θα διαμορφώσουμε να σχεδιάσουν την παρέμβασή τους, να προβληματιστούν βαθύτερα πάνω σε πλευρές που αφορούν τη σημασία του αθλητισμού για τη νεολαία. Τεκμηριώνεται γιατί πρέπει το μέτωπο του Αθλητισμού να αποτελεί για εμάς όχι κάτι παράταιρο, κάτι δευτερεύον, αλλά οργανικό στοιχείο στην προσπάθεια της ΚΝΕ να οικοδομήσει δεσμούς με τη νεολαία, να ανοίξει νέους δρόμους στην επαφή της, να πάρει θέση για τα σοβαρά ζητήματα που αφορούν την άθλησή της. Μπαίνει τέλος ένας προγραμματισμός και δράσεις μέχρι και το Συνέδριο της ΚΝΕ που μπορούμε και πρέπει να υλοποιήσουμε. Με βάση τα παραπάνω, θα σταθώ σε ορισμένες πλευρές αυτής της παρέμβασης και της πείρας που έχουμε και παραμένει ακόμα αναντίστοιχη των δυνατοτήτων μας. Πλευρές που αν και φαινομενικά ασύνδετες μεταξύ τους, αναδεικνύουν όμως τη δυνατότητα που ανοίγεται στη μαζικοποίηση της ΚΝΕ και τη διαμόρφωση ενός δυναμικού που αύριο από διάφορες θέσεις θα μπορέσει να συμβάλει στη δουλειά του Κόμματος.

Πιο συγκεκριμένα θα σταθώ στη δουλειά που μπορεί να ανοίξουν οι Εδαφικές ΟΒ της ΚΝΕ, την πείρα που έχουμε αποκτήσει από το Κεντρικό Φεστιβάλ και ορισμένες σκέψεις συνολικότερα για το ρόλο του αθλητισμού.

Παρέμβαση των Εδαφικών ΟΒ

Η παρέμβαση στον αθλητισμό με επίκεντρο τη συνοικία είναι μία πλευρά που πρέπει να μας απασχολήσει καθοδηγητικά. Με βάση τα ειδικά καθήκοντα που μπήκαν και στην απόφαση του συνεδρίου, για τις απαιτήσεις της δουλειάς των Εδαφικών ΟΒ της ΚΝΕ και της καθοδήγησης των συντρόφων εκεί. Είναι μία πλευρά που μπορεί να συμβάλει στον εμπλουτισμό του περιεχομένου και της λειτουργίας τους.

Μία πλευρά που χρειάζεται να εντάξουμε το επόμενο διάστημα είναι η τραγική κατάσταση που αντιμετωπίζουν τα αθλητικά σωματεία και ο οικονομικός στραγγαλισμός τους. Έχουμε διαμορφωμένο πλαίσιο αιτημάτων τα οποία μπορεί να αποτελέσει βάση συσπείρωσης σωματείων, φορέων, επιτροπών νέων εργαζομένων και ανέργων. Υπάρχει επίσης κομματικό υλικό (ανακοινώσεις και παρεμβάσεις του Κόμματος, αρθρογραφία στελεχών στον «Ριζοσπάστη», συνεντεύξεις στον «Οδηγητή») που μπορούν να αξιοποιηθούν στην επιχειρηματολογία, τον εξοπλισμό και την γνώση των ιδιαίτερων προβλημάτων του χώρου.

Είναι σημαντικό να κατανοηθεί ότι ακόμα και μια υποτυπώδης παρέμβαση σε αθλητικά σωματεία στη γειτονιά θα μας φέρει σε άμεση επαφή με μαθητές, φοιτητές, νέους εργαζόμενους, καθώς πρόκειται για έναν από τους πιο μαζικούς χώρους στη συνοικία. Επιπλέον η ανάδειξη των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν και η διεκδίκηση μέτρων (αθλητικές εγκαταστάσεις, οικονομική στήριξη κ.ά) είναι κάτι που απασχολεί ένα νέο σήμα.

Η δραστηριότητα που έχουν αναπτύξει μέχρι στιγμής Τομεακές Οργανώσεις της ΚΝΕ σε επίπεδο συνοικίας είναι αρκετά ελπιδοφόρες. Πιο οργανωμένα η δουλειά αυτή άνοιξε την περίοδο των εκλογών με μια σειρά από εξορμήσεις σε αθλητικούς χώρους και την προετοιμασία κατάλληλου υλικού. Φαίνεται ότι αν μία τέτοια δουλειά πατάει σε αθλητικά σωματεία όπου έχουμε δυνάμεις, ανοίγει νέους δρόμους στην επαφή μας με τη νεολαία της περιοχής. Χαρακτηριστική τέτοια περίπτωση είναι αυτή του Πανελληνίου στο Δήμο της Αθήνας, με τραπεζάκι και σταθερή παρουσία έξω από τις εγκαταστάσεις, με σύσκεψη που διοργανώθηκε για αθλητές του συλλόγου, με ημερίδα ενάντια στα ναρκωτικά από φορείς και τη μαζική συμμετοχή κόσμου της περιοχής. Αυτό αποτυπώθηκε στη διεύρυνση των δεσμών των ΟΒ, στη διακίνηση του «Οδηγητή», στη μάχη των εκλογών (για την περίοδο που αναφέρομαι). Ένα άλλο παράδειγμα είναι αυτό του Μαχτη, όχι αντίστοιχο και από άλλη σκοπία. Χρειάζεται μία τέτοια δουλειά να γενικευτεί ενώ μπορεί να οργανωθεί με όλη τις θέσεις του Κόμματος για τη Φυσική Αγωγή και τον Αθλητισμό.

Για τη φεστιβαλική δραστηριότητα

Η δουλειά που γίνεται τα τελευταία χρόνια με το αθλητικό camp στο κεντρικό φεστιβάλ, αλλά και οι αθλητικές δραστηριότητες σε αρκετά φεστιβάλ πόλεων και της επαρχίας είναι θετική. Έχουμε κατακτήσει οι αθλητικές δραστηριότητες να αποτελούν βήμα προβολής και έκφρασης για μεγάλο αριθμό συλλόγων και αθλητών, μέσα και από τις ομοσπονδίες τους. Οι εκτιμήσεις που γίνονται στην εισήγηση είναι σωστές και αποτυπώνουν το εύρος των δεσμών και του κύρους του Κόμματος στο χώρο μέσα από ένα πλήθος παραδειγμάτων. Δείχνουν επίσης τα περιθώρια που έχουμε για διεύρυνση της επαφής μας με ανθρώπους από το χώρο του αθλητισμού.

Η συζήτηση για την αθλητική διάσταση του φεστιβάλ δεν γίνεται μόνο για τα άμεσα καθήκοντα και την ένταξή τους στο σχεδιασμό του επόμενου διαστήματος. Πρέπει στα στελέχη, αν όχι σε όλη, τουλάχιστον σε ορισμένα, να υπάρχει η σκέψη για το πού θέλουμε να πάμε. Για το πώς θέλουμε να εντάσσεται η αθλητική δραστηριότητα (όχι μόνο ως προς τη μορφή αλλά και το περιεχόμενο) στα Φεστιβάλ τα επόμενα χρόνια. Ας σκεφτούμε αυτή την πλευρά με έναν παραλληλισμό με τον πολιτισμό. Είναι κατοχυρωμένο στο δυναμικό μας, αλλά και σε μεγαλύτερο βάθος σε κόσμο από το χώρο του πολιτισμού ότι το Φεστιβάλ αποτελεί μοναδικό σε τόση έκταση και πλούτο πολιτιστικό γεγονός στη χώρα. Με πλήθος μορφών, με δουλεμένο περιεχόμενο, με σκέψη γύρω από την Τέχνη και το ρόλο της. Τηρουμένων των αναλογιών - και το τονίζω - θα πρέπει να έχουμε στην προοπτική μας να αποτελεί και ένα τέτοιο αθλητικό γεγονός για τον κόσμο του αθλητισμού. Θα πρέπει να αποτελεί σημείο αναφοράς για

τη νεολαία, που θα αφουγκράζεται τα οξυμένα προβλήματα που αντιμετωπίζει στην προσπάθειά της να αθληθεί. Με δραστηριότητες που δεν θα μένουν στο τριήμερο, θα απλώνουν στη χρονιά, με δουλεμένες μορφές όπως κάνουμε, αλλά μπορούμε κι άλλο, και κυρίως, και εδώ είμαστε πολύ πίσω, με σκέψη γύρω από το περιεχόμενο στα ζητήματα του αθλητισμού. Τέτοιες πλειυρές μπορούν να είναι το διεκδικητικό πλαίσιο, η ιστορική μελέτη όπως μπαίνει και στην εισήγηση, η θέση μας πάνω στις εξελίξεις.

Ορισμένες σκέψεις για τον αθλητισμό

Πρέπει το Κεντρικό Συμβούλιο αλλά και η Επιτροπή του να σκεφτεί πιο βαθιά πάνω σε ζητήματα που αφορούν τον αθλητισμό τα οποία έχουν έντονο ιδεολογικό περιεχόμενο, επιδρούν στη συνείδηση της νεολαίας, διαμορφώνουν ένα σύνολο αξιών και στάσης ζωής. Δείτε ορισμένες πλειυρές.

Τα Ζητήματα που μπαίνουν στην μπροσούρα του Τμήματος Αθλητισμού της Κεντρικής Επιτροπής δεν είναι τετριμμένα. Δεν είναι τετριμμένος ο ρόλος της Φυσικής Αγωγής στην ανάπτυξη της προσωπικότητας ενός νέου σήμερα. Δεν είναι τετριμμένη μία τέτοια τοποθέτηση, βαθιά επιστημονική που να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες που έχει η λαϊκή οικογένεια. Αυτό πολύ περισσότερο φαίνεται στην αποδοχή από το χώρο του αθλητισμού αυτής της θέσης, της εκτίμησης στο Κόμμα και το αυτί που στήνει για να ακούσει την τοποθέτησή του στις αθλητικές εξελίξεις. Αυτό ακόμα δεν το έχουμε κατανοήσει στην ολότητά του. Δεν είναι γνωστά στο ανανεωμένο δυναμικό της ΚΝΕ τα όσα πραγματευόμαστε εκεί και πώς μπορεί να γίνει αντικείμενο συζήτησης και οργάνωσης της πάλης σε 15μελή, Συλλόγους Γονέων, Εκπαιδευτικών, σε αθλητικά σωματεία.

As σκεφτούμε μία άλλη πλειυρά. Τα Ζητήματα που περνούν μέσα από τον αθλητισμό σε ένα νέο άνθρωπο έχουν έντονο ιδεολογικό περιεχόμενο και είναι βαθιά επιδραστικά στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του νέου σήμερα. Αν αναλογιστούμε και την ηλικία από την οποία έρχονται σε επαφή με αυτά, τότε δρουν πολλαπλασιαστικά. Ορισμένα παραδείγματα είναι: Η προσπάθεια που καλλιιεργείται για να πετύχει ο αθλητής τους στόχους του, η μεγάλη διαφορά του πρώτου από τον δεύτερο, ο ανταγωνισμός, η καλλιέργειά της άποψης ότι πρέπει να είναι ο καλύτερος και πολλά άλλα. Η αστική ιδεολογία ποντάρει σε αυτές τις αξίες, δεν είναι τυχαίο ότι ο ατομισμός μπορεί πολύ εύκολα και καλλιιεργείται.

Την ίδια στιγμή ορισμένες τέτοιες πλειυρές, κάτω από άλλη μεθοδολογική προσέγγιση, τηρουμένων των αναλογιών και με άλλο εννοιολογικό περιεχόμενο μπορούν να αποτελέσουν όπλο στην καλλιέργεια της συλλογικότητας, της αγωνιστικής στάσης ζωής, στο πώς θα μάθει ο νέος σήμερα να ξεπερνά τις δυσκολίες. Αυτή η στάση ζωής εδώ έχει τη βάση να γίνει πιο εύκολα κατανοητή απ' ό,τι σε άλλα κομμάτια νεολαίας. Αυτές οι αξίες μπορούν να αντιπαρεθούν όχι μόνο με τη σαπίλα του εμπορευματοποιημένου αθλητισμού, την ντόπα, το στοίχημα και άλλα τέτοια παράγωγα, αλλά και με συνολικότερες πλειυρές της στάσης ζωής ενός νέου σήμερα (πώς αξιοποιεί τον ελεύθερο χρόνο του, αν έχει ενδιαφέροντα, ο εθισμός στο διαδίκτυο και τα social media).

Αυτές τις πλείυρες θα πρέπει να τις σκεφτούμε και για τους νέους συντρόφους σήμερα, τις νέες γενιές στελεχών που διαπαιδαγωγούνται στην ΚΝΕ και εδώ έχουμε συλλογικά ευθύνη. Όπως έχουμε ευθύνη να έρθει το μέλος της ΚΝΕ σε επαφή με την πρωτοπόρα κοσμοθεωρία μας, την ιστορία, τη πρωτοπόρα τέχνη, να μάθει να διαβάζει, να γνωρίσει τη λογοτεχνία, το θέατρο και τόσα άλλα. Έτσι έχουμε ευθύνη να έρθει σε επαφή με τον αθλητισμό, να καλλιεργεί μια υγιή (κυριολεκτικά εδώ) στάση απέναντι στη ζωή του, κόντρα σε κάθε είδους παραίτηση που πολλές φορές μπορεί να συναντάμε (παραίτηση στην προσωπική του ζωή, την υγεία του, τις διαπροσωπικές σχέσεις, τη διατροφή του κ.ά). Προφανώς αυτά όχι με μία ηθικίστικη στάση, αλλιά με έγνοια, ενδιαφέρον και κυρίως γνώση ότι δεν θα τα λύσουμε όλα, αλλιά πρέπει να μπορούμε να βλέπουμε τη συνολική εικόνα της καθοδηγητικής και διαπαιδαγωγτικής μας δουλειάς.

Επιγραμματικά δύο ζητήματα, κλείνοντας:

- 1.** Ακόμα είμαστε πολύ πίσω στην αντιμετώπιση των συντρόφων αθλητών (αθλητισμός υψηλού επιπέδου) αναγνωρίζοντας ως βασική ιδιότητά τους αυτή του αθλητή. Μπορεί να κατανοούμε καθοδηγητικά *«την ανάγκη της παρέμβασής μας στο μέτωπο του αθλητισμού»* αλλιά αυτό δεν μας γλιτώνει από αντιφάσεις.
- 2.** Να προχωρήσει η δουλειά για την ΟΚΝΕ όπως μπαίνει στην εισήγηση. Να πάρουμε όλα τα μέτρα, διάταξη, χρέωση δουλειάς στο πλαίσιο της Επιτροπής ώστε να δουλέψουμε το υλικό που έχουμε συγκεντρώσει.

Τοποθέτηση της **Νικολέτας Καλαβρού** Γυμνάστριας, αποφοίτου ΣΕΦΑΑ Αθήνας

Με την τοποθέτησή μου θα επιχειρήσω να μεταφέρω μία εικόνα για την κατάσταση που επικρατεί στους εργαζόμενους του χώρου του αθλητισμού.

Στον ευρύτερο χώρο του αθλητισμού αυτή την στιγμή εργάζονται απόφοιτοι των ΤΕΦΑΑ, απόφοιτοι από ΙΕΚ Προπονητικής, όσοι έχουν παρακολουθήσει αντίστοιχα σεμινάρια ή έχουν πάρει πιστοποιητικά για κάποια μέθοδο γυμναστικής (κυρίως personal, Pilates κ.ά.), παλιοί παίκτες, εμπειρικοί προπονητές, που συνήθως κάνουν και κάποια σχολή της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού ή της αντίστοιχης Ομοσπονδίας. Κοινό χαρακτηριστικό όλων ή σχεδόν όλων είναι ότι η δουλειά τους στο χώρο του αθλητισμού αποτελεί δευτερεύουσα δουλειά, ενισχυτική στην κύρια δουλειά που κάνουν για να έχουν ένα σταθερό μισθό.

Ο μεγαλύτερος όγκος των εργαζομένων απασχολείται σε αθλητικούς Συλλόγους και σε γυμναστήρια, λιγότεροι σε δήμους, σχολεία, νοσοκομεία, Κέντρα Αποκατάστασης και αυτοαπασχολούμενοι, το λεγόμενο Personal. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία, εκτός όσων δουλεύουν στο Δημόσιο, είναι ανασφάλιστοι ή ασφαλίζονται πολύ λιγότερες ώρες από όσες δουλεύουν. Οι εργαζόμενοι στους συλλόγους εργάζονται για ένα μισθό χαρτζιλίκι. Τις περισσότερες φορές για να φτάσουν τα 500€ πρέπει να αναλάβουν δύο, τρία ακόμα και παραπάνω τμήματα σε ακαδημίες σωματείων, δουλειά που φτάνει τις 6 ή και 7 μέρες της εβδομάδας αν σκεφτούμε και τους αγώνες των ομάδων που πρέπει να συμμετέχουν τα Σαββατοκύριακα. Για τους αποφοίτους των ΣΕΦΑΑ η δουλειά σε ομάδες ποδοσφαίρου με το πτυχίο μπορεί να φτάσει μέχρι συγκεκριμένες κατηγορίες ενώ για να προπονήσεις τις μεγαλύτερες κατηγορίες το πτυχίο σου δεν σε καλύπτει και θα πρέπει να πάρεις πτυχίο/πιστοποίηση από τις ΕΠΟ-UEFA που κοστίζει μέχρι και 1.000€ και κάθε τρία χρόνια θα πρέπει να ανανεώνεται.

Η διέξοδος των αποφοίτων αυτών των σχολών να εργαστούν σε κάποιο συννοικιακό ή αθυσίδα γυμναστηρίων φαντάζει ως η καλύτερη επιλογή τους. Ομως το ωρομίσθιο είναι από 2.5€ με 2.9€ και η πλειοψηφία των γυμναστών είναι ανασφάλιστοι. Μιλάμε σχεδόν πάντα για ημιαπασχόληση ή στην καλύτερη σπαστό 8ωρο. Πολλές φορές οι εργαζόμενοι αναγκάζονται να κάνουν σεμινάρια για να μάθουν τη νέα μέθοδο που θα πρέπει να ξέρουν και συνήθως είναι κάποιο νέο εμπορικό «προϊόν», μία νέα τάση που πουλάει αυτή την περίοδο. Σε αρκετές περιπτώσεις είναι το ίδιο το γυμναστήριο που το πουλάει και κυρίως οι μεγάλες αθυσίδες του χώρου. Είναι αρκετά τα παραδείγματα όπου μεγάλα γυμναστήρια προτείνουν σε εργαζόμενους γυμναστές να κάνουν το «δικό» τους σεμινάριο και το κόστος θα το κρατάνε από το μισθό τους! Μία άλλη

«τάση» στα γυμναστήρια είναι οι εργαζόμενοι να μένουν αρκετό διάστημα απλήρωτοι, ενώ υπάρχει και η τάση να βλέπουν τον εργαζόμενο και την εργαζόμενη ως περσόνα, και να τους υποχρεώνουν σε συγκεκριμένο στυλ ένδυσης. Μία άλλη πλευρά αφορά την απασχόληση σε δήμους και σχολεία. Πρόκειται για εργασία με συμβάσεις ορισμένου χρόνου όπου δύσκολα παρατηρείται κάτι πιο σταθερό. Κάθε χρόνο αναγκαζόμαστε να βγαίνουμε στο κυνήγι των αιτήσεων και του άγχους αν θα μας πάρουν για λίγους μήνες κάπου.

Φαίνεται ότι όλοι οι εργαζόμενοι στο χώρο του αθλητισμού πλήττονται από τα ίδια προβλήματα: ανασφάλεια και χαμηλός μισθός. Ο διαχωρισμός των εργαζομένων ανάλογα με το πτυχίο αποσπά από το να συσπειρωθούν οι εργαζόμενοι γύρω από τα κοινά τους προβλήματα. Όσοι είναι καταρτισμένοι με σύντομα προγράμματα σπουδών είναι οι πρώτοι προς εκμετάλλευση την ίδια ώρα που απόφοιτοι των ΣΕΦΑΑ αφού πάρουν το πτυχίο τους συνεχίζουν να βάζουν το χέρι στην τσέπη για να πάρουν τα διάφορα χαρτιά κατάρτισης.

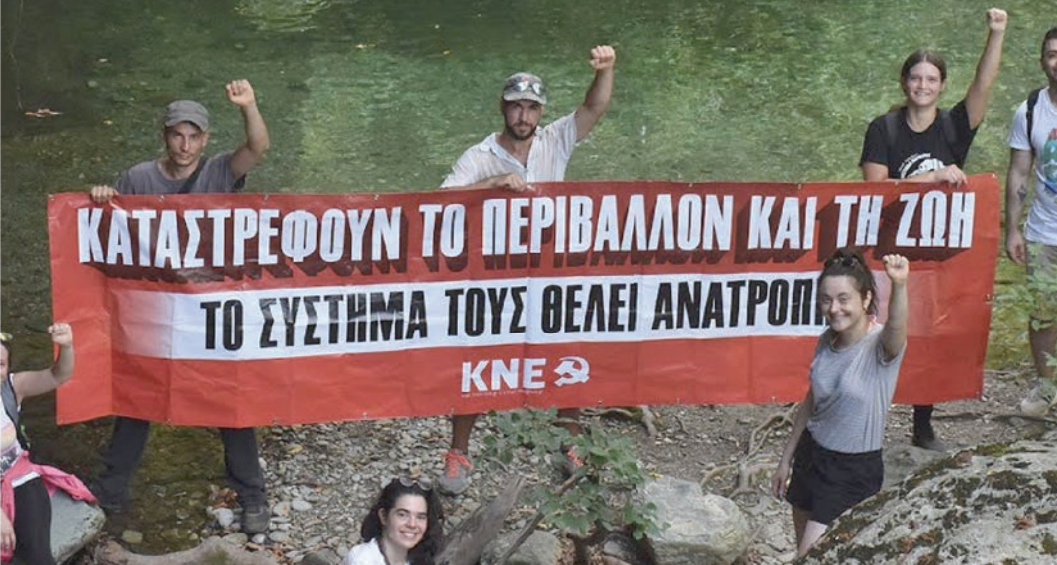
Πρέπει να μας απασχολήσει η οργάνωση της δραστηριότητάς μας, ώστε να αγγίζει και να κινητοποιεί τους εργαζόμενους αυτούς. Ταυτόχρονα μιλάμε για την ανάγκη ουσιαστικής λειτουργίας του Σωματείου Γυμναστών Προπονητών Αττικής. Η πείρα δείχνει ότι μπορούμε να έχουμε κατακτήσεις στην πάλη μας. Ένα παράδειγμα είναι η παρέμβαση του Σωματείου και άλλων μαζικών φορέων της περιοχής, όπου πάρθηκε πίσω η απόλυση μιας συναδέλφισσας που εργαζόταν σε Σύλλογο Κολύμβησης. Στους χώρους αυτούς, (σύλλογοι, γυμναστήρια) αθλητές και ασκούμενοι δένονται με τον προπονητή ή το γυμναστή τους και έτσι ο κόσμος τους στηρίζει. Οι νέοι εργαζόμενοι στο χώρο του αθλητισμού μπορούν ευκολότερα να καταλάβουν και να συμφωνήσουν για το πώς λειτουργεί ένα σωματείο, κατέχουν τις έννοιες της συνεργασίας, της αλληλεγγύης, της επίτευξης του στόχου, της συλλογικότητας.

Αυτή τη στιγμή μεγάλη πλειοψηφία των αποφοίτων των ΣΕΦΑΑ (κυρίως στην Αθήνα) γράφονται στην Πανελλήνια Ένωση Αποφοίτων ΣΕΦΑΑ (Π.Ε.Π.Φ.Α.) και δεν γνωρίζουν την ύπαρξη του Σωματείου. Εδώ υπάρχουν πλευρές πάνω στις οποίες μπορούμε να σκεφτούμε. Για παράδειγμα να φτιαχτεί ιστοσελίδα, να γίνονται σταθερές και περιοδικές εξορμήσεις στις ΣΕΦΑΑ (κάτι που όταν το είχαμε κάνει είχε βοηθήσει), αντίστοιχα εξορμήσεις σε μαζικούς χώρους δουλειάς.

Τέλος με αφορμή και το νέο αθλητικό νομοσχέδιο, φαίνεται ότι απασχολεί ευρύτερα τμήματα κόσμου (φοιτητές, γονείς, εκπαιδευτικούς), με κύριο ερώτημα *«το ποιος θα γυμνάσει τα παιδιά τους και τους υπόλοιπους αθλούμενους»*. Είναι μία πλευρά που θα έχει επιπτώσεις στην υγεία, τη φυσική κατάσταση, τους πιθανούς τραυματισμούς, τις χρονιές παθήσεις που μπορεί να αντιμετωπίζουν οι αθλούμενοι. Επιπρόσθετα, για τις μικρές ηλικίες είναι ανάγκη, πέρα από την γνώση της προπονητικής, ο προπονητής να έχει και παιδαγωγικές γνώσεις, γνώσεις αθλητικής ψυχολογίας. Τέτοια επιστημονική

υπόσταση έχουν μόνο οι απόφοιτοι των ΣΕΦΑΑ της χώρας. Οι εργαζόμενοι στο χώρο του αθλητισμού θα πρέπει να βγαίνουν ολοκληρωμένοι επιστήμονες, ικανοί να εργαστούν στο αντικείμενό τους και αυτό θα πρέπει να αποτελεί ευθύνη του κράτους. Ευθύνη του κράτους πρέπει να αποτελεί και η επανακατάρτιση των γυμναστών με νέες μεθόδους ή νέα επιστημονικά δεδομένα που συνεχώς συσσωρεύονται.

**Πεζοπορία στον Κίσαβο, στο πλαίσιο του
29ου Αντιιμπεριαλιστικού Διημέρου της ΚΝΕ,
ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος**

Τοποθέτηση της

Μαρίας Μαρκάκη

Προέδρου του Φοιτητικού Συλλόγου ΣΕΦΑΑ Θεσσαλονίκης

Ξεκινώντας να πω ότι θεωρώ ιδιαίτερα σημαντική τη σημερινή συνεδρίαση καθώς μέσα από τη συζήτηση και τα συμπεράσματα που θα προκύψουν, θα μπορέσουμε το επόμενο διάστημα να διαμορφώσουμε ακόμα πιο μαχητικά την παρέμβασή μας στις Σχολές Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού (ΣΕΦΑΑ) και συνολικά στο μέτωπο του Αθλητισμού. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι στο έδαφος στο οποίο δρούμε, ιδιαίτερα την περίοδο της πανδημίας, έχει επιδεινωθεί τραγικά η κατάσταση στο σύνολο του αθλητικού χώρου με φανερές συνέπειες, τόσο σε εμάς τους φοιτητές όσο και στους απόφοιτους γυμναστές, τους μαθητές, τους προπονητές. Πάνω σε αυτά τα αυξανόμενα υπαρκτά προβλήματα εμείς οι κομμουνιστές χρειάζεται να παρέμβουμε στα πρωτοπόρα παιδιά που προβληματίζονται για την κατάσταση, μέσω του αθλητισμού δηλαδή, να φτάσουμε πηλιτιά στη νεολαία.

Θα προσπαθήσω να μεταφέρω μια πείρα από το χώρο της ΣΕΦΑΑ, καθώς είναι ένας χώρος που δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα το Κόμμα και χρειάζεται να ενισχυθεί η παρέμβαση μας το επόμενο διάστημα. Είναι μια δουλειά υποδομής που θα μας βοηθήσει μελλοντικά στην οικοδόμηση σταθερών ΟΒ, με καταρτισμένο επιστημονικό δυναμικό που να συμβάλλει στη μελετητική δουλειά και τη δουλειά μας στο κίνημα. Η σημασία του αθλητισμού επιβεβαιώνεται και από το βαθμό που στοχεύει η αστική τάξη σε αυτόν, αναπτύσσοντας τους δικούς της μηχανισμούς, προσπαθώντας διαρκώς να υπομονεύσει τις σπουδές μας και το επιστημονικό μας αντικείμενο, όπως δείχνουν και τα πρόσφατα παραδείγματα του ν/σ Βασιλειάδη και του Αυγενάκη αντίστοιχα.

Στις ΣΕΦΑΑ συναντάμε παιδιά με εργατική-λαϊκή καταγωγή, τη νέα βάρδια των εργαζομένων στην εκπαίδευση και στο χώρο του αθλητισμού, που εκκολλούνται στο σημερινό αστικό πανεπιστήμιο, με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό. Συνυπολογίζοντας ότι πολλοί από αυτούς αναγκάζονται να δουλέψουν ήδη από το 1^ο έτος σπουδών τους, κατανοούμε την κρίσιμότητα που υπάρχει για παρέμβαση των κομμουνιστών στο χώρο. Οι ελθαστικές σχέσεις εργασίας, οι χαμηλοί μισθοί, τα στερημένα εργασιακά δικαιώματα σε συνδυασμό με το νέο ν/σ Αυγενάκη, που εξισώνει το πτυχίο μας με τα ιδιωτικά ΙΕΚ, διαμορφώνουν μια εκρηκτική κατάσταση όσον αφορά το εργασιακό μέλλον ενός αθλητή - απόφοιτου ΣΕΦΑΑ.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, όλο το προηγούμενο διάστημα μπήκαμε μπροστά σε κάθε μικρό ή μεγάλο πρόβλημα που προέκυπτε στη σχολή. Ξεκινώντας από την περίοδο της καραντίνας, πραγματοποιήσαμε πολύμορφες δράσεις, όπως συμβολικά διά ζώσης μαθήματα, σε αυτή την προσπάθεια μας στηρίζανε καθηγητές του τμήματος και συζητήσαμε για τις επιπτώσεις της πανδημίας στον αθλητισμό. Μέσα

από τη ΓΣ υιοθετήσαμε το σύνθημα «θέλουμε να γίνουμε ξανά φοιτητές» και κάναμε δραστηριότητες προς αυτή την κατεύθυνση (μάθημα παιδαγωγικής γυμναστικής και παραδοσιακών χορών) στα οποία συμμετείχε μεγάλος αριθμός φοιτητών. Διοργανώσαμε ξανά το πανεπιστημιακό πρωτάθλημα στο οποίο συμμετείχαν αρκετές ομάδες, ενώ την ίδια περίοδο κάναμε κινητοποίηση στο κέντρο της πόλης με επίδειξη αερόβιας γυμναστικής. Ακόμη πραγματοποιήσαμε διαδικτυακή εκδήλωση του ΦΣ μαζί με το Σωματείο των Ιδιωτικών Υπαλλήλων, με θέμα «Οι επιπτώσεις της πανδημίας στον αθλητισμό» και συζητήσαμε για τα προβλήματα που δημιουργεί η καραντίνα στην άθληση και τη ζωή των νέων συνολικά, ενώ μεταφέρθηκε και πείρα από τους εργαζόμενους του χώρου. Μέσα από αυτούς τους τρόπους αναδείξαμε ότι ήταν εφικτή η επαναλειτουργία της σχολής με όλα τα απαραίτητα μέτρα προστασίας.

Την ίδια περίοδο τεταρτοετείς φοιτητές αντιμετώπισαν πρόβλημα με την ολοκλήρωση της πρακτικής άσκησης με αποτέλεσμα να αδυνατούν να πάρουν πτυχίο. Με γρήγορα αντανakηλαστικά δημιουργήσαμε πλατφόρμα για συλλογή υπογραφών πανελλαδικά. Επίσης στην αρχή της φετινής χρονιάς δημιουργήθηκε ζήτημα με την ομαλή διδασκαλία των ειδικοτήτων, εξαιτίας της έλλειψης καθηγητών που να αντιστοιχούν στον αριθμό των φοιτητών. Το διαχρονικό επίσης θέμα των φοιτητών ΣΕΦΑΑ με τα λεωφορεία του ΟΑΣΘ συνεχίστηκε και φέτος, βλέποντας φοιτητές να χάνουν και μαθήματα εξαιτίας των λίγων δρομολογίων. Δυσκολίες αντιμετωπίζουμε και με τη σίτιση, καθώς απαιτείται κάρτα σίτισης για τη λείαση της ΣΕΦΑΑ, αλλά και τις κτιριακές υποδομές (πρόσφατα με παραδείγματα τη κατάρρευση σοβάδων από το πανεπιστημιακό γυμναστήριο του ΑΠΘ όπου γίνονται μαθήματα). Η τελευταία εξέλιξη που έχει θορυβήσει το χώρο του αθλητισμού είναι το ν/σ Αυγενάκη, που με αφορμή αυτό η σχολή μας μέσα από τα συλλογικά της όργανα πήρε απόφαση καταδίκης του ν/σ και απέρριψε προσπάθειες καθηγητών να περάσουν λογικές ΣΥΡΙΖΑ για αναδιαμόρφωση άρθρων. Το νομοσχέδιο φαίνεται ότι είναι μια εξέλιξη που προβληματίζει τους φοιτητές, έγινε θέμα συζήτησης στα αμφιθέατρα, σε εξορμήσεις και ανακοινώσεις. Η σοβαρότητα του ζητήματος ταυτόχρονα με τη δικιά μας παρέμβαση, όπου βάλαμε αγωνιστικά αιτήματα συνολικά για τον αθλητισμό, ήταν αυτό που κινητοποίησε τόσους φοιτητές. Ξεχωρίζουμε επίσης την προσπάθεια του πανελλαδικού συντονισμού, που έδωσε αίσθημα αλληλεγγύης και δύναμης στους φοιτητές της Θεσσαλονίκης αλλά και της υπόλοιπης Ελλάδας. Σημαντική είναι και η στήριξη των εργατικών σωματείων σε αυτόν τον αγώνα αλλά και εργαζομένων του αθλητισμού που φαίνεται ότι στήριξαν τις κοινοποιήσεις θέτοντας μια βάση για συνολικότερη οργάνωση του χώρου.

Ο συσχετισμός από τις εκλογές του 2019 άφησε πολύ σημαντική παρακαταθήκη για τη δραστηριότητά μας μέχρι και σήμερα και με αφορμή τις φετινές εκλογές στόχος μας είναι ένας, «Πανσπουδαστική Κίνηση Συνεργασίας» (ΠΚΣ) ξανά αυτοδύναμη. Την προηγούμενη χρονιά κάναμε πολύ σημαντικά βήματα γνωριμίας των φοιτητών με τον σύλλογο και σε αυτό βοήθησαν τα ερωτηματολόγια, οι ανακοινώσεις στα έτη, που συνέβαλαν και στην αναγνώριση των μελών της ΚΝΕ στο χώρο, οι συζητήσεις στα αμφιθέατρα για ό,τι πρόβλημα προέκυπτε. Σχετικά με την αυτοτελή μας παρέμβαση κάναμε βήματα κατά τη διάρκεια της καραντίνας, όπου πραγματοποιήσαμε διαδικτυακή

εκδήλωση με την μπροσούρα για τις θέσεις μας στον Αθλητισμό και άλλη μια που συζητήσαμε πλευρές για τον αθλητισμό στην ΕΣΣΔ. Από τη συμμετοχή φάνηκε ότι υπάρχει διάθεση των φοιτητών να ακούσουν, ευαισθητοποιούνται για το αντικείμενό τους, καθώς κατανοούν τις δυσκολίες του χώρου και ψάχνουν διέξοδο από αυτές. Εκτιμάμε όμως ότι παρόλο που συμμετείχε ένα σημαντικό κομμάτι του περιγύρου μας χρειάζεται να σταθεροποιηθούν και να βαθύνουν οι πολιτικοί δεσμοί της ΟΒ στο χώρο και αυτό απαιτεί μεγαλύτερη ιεράρχηση και ενίσχυση της αυτοτελούς δραστηριότητας της ΚΝΕ και πιο συγκεκριμένα να αξιοποιούνται ο «Ριζοσπάστης» και ο «Οδηγητής».

Βέβαια, να μην υποτιμάμε δυσκολίες στην παρέμβαση μας την πολυδιάσπαση του χώρου σε διαφορετικά τμήματα και μέρη της πόλης. Επίσης, το επιστημονικό αντικείμενο του γυμναστή διαρκώς μεταβάλλεται, τόσο στο εκπαιδευτικό κομμάτι όσο και στο εργασιακό γενικά, καθώς περιλαμβάνει ειδικότητες και άλλων επαγγελματιών, γι' αυτό παρατηρείται δυσκολία στην αφομοίωση της θέσης μας και πώς αξιοποιείται αυτή στην καθημερινή διαπάλη. Στο χώρο συναντάμε ιδεολογήματα που φαίνεται να εμποδίζουν τη συμπόρευση των νέων με την ΚΝΕ. Η «λογική της ανάθεσης», του «ατομικού δρόμου» που απομονώνει τους φοιτητές από τη συλλογική διεκδίκηση, οδηγεί στην απογοήτευση, στο τίποτα δεν αλλάζει. Αυτά είναι πολύ έντονα λόγω του αντικειμένου της σχολής που μέσα στον καπιταλισμό αποτελεί εμπόρευμα και χρειάζεται συνεχώς να κυνηγάμε σεμινάρια. Μας ωθούν σε πολύ μεγάλο βαθμό στον καριερισμό, κάνοντας έναν φοιτητή να σκέφτεται μόνος του το μέλλον του, τρέχοντας για πιστοποιήσεις που θα τον αναδείξουν. Τέτοιες συζητήσεις σχετικά με την επανακατάρτιση, με τις χορηγίες, τις ιδιωτικές σχολές γίνονται καθημερινά κατά τη διάρκεια του μαθήματος και φαίνεται πως προς αυτήν την κατεύθυνση προσπαθούν να παρέμβουν ορισμένοι φοιτητές άλλων δυνάμεων καθώς και λίγοι καθηγητές.

Εκτός από αυτά, ένα φλέγον ζήτημα που απασχολεί χιλιάδες νέους και ακόμα περισσότερο έναν φοιτητή ΣΕΦΑΑ, που διογκώθηκε με την πανδημία, είναι ο «αθλητισμός και τα ΜΚΔ». Ο γυμναστής του YouTube και του Instagram σίγουρα δεν είναι καινούργιο φαινόμενο, είναι όμως φαινόμενο που αυξάνεται συνεχώς στη λογική του ατομικού δρόμου. Δίνει μια ελευθερία σε οποιονδήποτε να προβάλει ένα αθλητικό πρόγραμμα και έτσι μπορεί να δημιουργούνται ερωτήματα σχετικά με την επάρκεια των γνώσεων αυτών των γυμναστών ενώ ταυτόχρονα ελλοχεύουν κίνδυνοι για την σωματική και ψυχική υγεία των ασκουμένων.

Το «αθλητισμός και γυναίκες» είναι ένα θέμα που προβληματίζει τους φοιτητές της ΣΕΦΑΑ. Προφανώς οι αθλητικές δραστηριότητες έχουν από τη φύση τους μεγάλη σωματική επαφή. Αλίμονο όμως αν αυτό δικαιολογούσε τις περιπτώσεις σεξουαλικών κακοποιήσεων σε αθλήματα όπως η κολύμβηση, ο στίβος, η ενόργανη κ.ά που δεν είναι λίγες. Υπάρχει έντονη συζήτηση σχετικά με τα παραπάνω θέματα, τη θέση των γυναικών σε αυτά τα αθλήματα και το ποιος ευθύνεται για αυτά τα περιστατικά.

Σχετικά με την παρέμβασή μας μπορούμε να αξιοποιήσουμε περιπτώσεις παιδιών, που αν και δε συμφωνούν απόλυτα με τη θέση του Κόμματος, μας εκτιμούν, συμμετέχουν σε αθλητικά τουρνουά ή βοηθάνε ως προπονητές του αντικειμένου τους. Στη Θεσσαλονίκη έχουμε παράδειγμα παιδιού, πρωταθλητή στο σκάκι, ο οποίος δέχτηκε να

γίνει διαιτητής του τουρνουά σκάκι στο Φεστιβάλ ΚΝΕ-«Οδηγητή», ή να προπονεί την Πολιτιστική Ομάδα Σκακιού του Συλλόγου Φοιτητών. Αντίστοιχα, με αυτόν τον τρόπο πρέπει να στηριχθούμε σε παιδιά που είναι δίπλα μας, αξιοποιώντας την αγάπη τους για το άθλημά τους. Φαίνεται ότι η νεολαία έχει ανάγκη από δραστηριότητες, καθώς είναι κάτι που δεν προσφέρεται δωρεάν, ενώ την ίδια στιγμή ο ελεύθερος χρόνος είναι τόσο περιορισμένος που δεν τους το επιτρέπει. Μέτρα προς αυτή την κατεύθυνση είναι η επανέναρχη του Πανεπιστημιακού Πρωταθλήματος (το οποίο συμπεριλαμβάνει αγώνες όλων των Φοιτητικών Συλλόγων μεταξύ τους), εγχείρημα το οποίο κατά τη διάρκεια της καραντίνας είχε πολύ μαζική συμμετοχή. Επιπλέον, πεζοπορίες μικρών ομάδων σε ιστορικά μέρη της πόλης, τα οποία να περιλαμβάνουν ξενάγηση και να καταλήγουν σε κάποια αθλητική δραστηριότητα με ευθύνη αθλητών συντρόφων ή φίλων.

Σε αυτό το κλίμα κρίνεται επιτακτική η ανάγκη που υπάρχει συνολικά στο μέτωπο του Αθλητισμού η δουλειά μας να αποκτήσει οργανωτικά χαρακτηριστικά ελέγχου και σχεδιασμού, γιατί φαίνεται ότι οι αυξημένες δυνατότητες έχουν μείνει ανεκμετάλλετες. Χρειάζεται μέσα από ένα πλαίσιο πρωτοβουλιών να απλώσουμε την αυτοτελή μας δουλειά στους πολλούς, να ξεφύγουμε από τα ειδικά της σχολής και να δούμε τη μεγάλη εικόνα για τον αθλητισμό. Έτσι, αυτό που θα κρίνει και την επιτυχία της νέας χρονιάς είναι πώς με άλλους όρους θα ξεκινήσουμε να προετοιμάζουμε περισσότερους νέους να γίνουν μέλη της ΚΝΕ. Η ένταξη νέων δυνάμεων στις γραμμές του Κόμματος και της ΚΝΕ είναι ο πυρήνας όλης της προσπάθειας που αναπτύσσουμε σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, ώστε να φτιάξουμε γερές Οργανώσεις Βάσης σε κάθε τμήμα.

Τοποθέτηση της Μυρτώς Συμεωνίδου Αθλήτριας Βόλει Β' Εθνικής Κατηγορίας

Αρχικά, θεωρώ πως πολύ εύστοχα επιλέχθηκε να συζητηθεί σήμερα το θέμα του αθλητισμού, το πώς θα ενισχυθεί η παρέμβασή μας σε ένα χώρο με πολλαπλές ιδιαιτερότητες, συνολικά να μετρηθούν βήματα στην αφομοίωση των θέσεων του ΚΚΕ για τον αθλητισμό, ιδιαίτερα για τους χώρους που δραστηριοποιούνται οι αθλητές όπως είναι τα αθλητικά σωματεία. Όπως μπαίνει και εισηγητικά η δουλειά στο μέτωπο του Αθλητισμού δεν αποτελεί συστατικό στοιχείο των Οργανώσεων, ενώ θα έπρεπε να απασχολεί όλη την Οργάνωση, ιδιαίτερα προφανώς τους συντρόφους αθλητές. Ο αθλητισμός αποτελεί και πρέπει να αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της καθημερινότητας ενός ανθρώπου και ως τέτοιο πρέπει να το αντιμετωπίζουμε, για να πατήσουμε στα υπαρκτά προβλήματα που υπάρχουν στο χώρο, για να καταφέρουμε να καθλιεργήσουμε επαγρύπνηση και να διαμορφώσουμε πλαίσια διεκδίκησης. Είναι γεγονός ότι την περίοδο που διανύουμε ο χώρος του αθλητισμού υφίσταται ποιοτικές αλλαγές, κάτι που οφείλεται τόσο στις πλευρές που μπήκαν εισηγητικά αλλά και στο ότι πολύς κόσμος ενέταξε τη φυσική άσκηση στη ζωή του ως αποτέλεσμα της διαρκούς καραντίνας και της ανάγκης εύρεσης διεξόδου, εκτόνωσης και ευεξίας. Αυτό το αναφέρω πιο πολύ για να έχουμε υπόψιν ότι υπάρχουν δυνατότητες να αυξηθεί η παρέμβασή μας, και να πάρει υπόψιν της την απαξίωση δημόσιων δομών, γηπέδων, κολιμβητηρίων, το γεγονός ότι υπάρχουν ομάδες που προπονούνται σε ανοιχτούς χώρους σε δύσκολες καιρικές συνθήκες κ.ά.

Για να συστηθώ, είμαι 20 χρονών, ασχολούμαι με το βόλει 13 χρόνια και τα τελευταία 5 κάνω πρωταθλητισμό. Έχω αγωνιστεί στις περισσότερες κατηγορίες και θα προσπαθήσω όσο καλύτερα μπορώ να μεταφέρω μία πείρα της καθημερινότητας που έχουμε ως αθλητές και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε ως μέλη της ΚΝΕ στην παρέμβασή μας.

Θα ξεκινήσω από τις αδυναμίες που παρουσιάζονται και δυσχεραίνουν την αποτελεσματικότητα της παρέμβασής μας εκεί όπου αυτή αναπτύσσεται. Νομίζω ότι συχνά αυτός ο χώρος δεν αντιμετωπίζεται με τις ιδιαιτερότητες που έχει ως προς τα ιδεολογήματα που υπάρχουν, το κλίμα που επικρατεί, τις διοικήσεις. Πολλές φορές ακολουθώντας την πεπατημένη και με μία ασφάλεια που μας παρέχει μεταφέρουμε μία μέθοδο δουλειάς και παρέμβασης από την αντίστοιχη πείρα που έχουμε από Φοιτητικούς Συλλόγους ή εργατικά σωματεία. **Σε ένα χώρο που δεν είναι κεκτημένη η συλλογική οργάνωση, η διεκδίκηση με βάση τις ανάγκες που έχουν οι αθλητές, τα ερεθίσματα οφείλουν να είναι διαφορετικά. Δεν μπορεί ένα μέλος της ΚΝΕ, στην προσπάθειά του να πρωτοστατήσει στην ικανοποίηση των αναγκών των**

αθλητών (για παράδειγμα στο πλαίσιο ενός αθλητικού σωματείου), να μην παίρνει υπόψην του το κλίμα της συλλογικής αγωνιστικής προσπάθειας που αντικειμενικά υπάρχει σε μια ομάδα, ή να εκτίθεται με τέτοιο τρόπο ώστε τελικά να στοχοποιείται. Συχνά είναι απαραίτητο να προηγούνται ορισμένα βήματα, προκειμένου να προετοιμάζεται η υιοθέτηση από ένα σύνολο παικτριών/παικτών των αιτημάτων που θα ανοίξουμε, ώστε να υποστηρίζει το σύνολο της ομάδας την ανάγκη διεκδίκησης. Νομίζω αυτό είναι και το πιο δύσκολο. Να καταφέρουμε δηλαδή να κινητοποιήσουμε μία ομάδα - μαζί και τη διοίκηση ιδιαίτερα σε ερασιτεχνικά σωματεία - γιατί έχουν κοινό συμφέρον. Το μόνο σίγουρο είναι ότι γίνονται συζητήσεις και υπάρχουν έντονοι προβληματισμοί, συχνά ωστόσο με λάθος κατεύθυνση. Είναι αντικειμενικό ότι οι νέοι-νέες κομμουνιστές-στρίες μέσα σε αυτούς τους χώρους κάνουν μια δουλειά μυρμηγκιού, ώστε να διαμορφώνεται κριτήριο και τρόπος σκέψης στους αθλητές, όμως αυτό δεν αποκτά εύκολα συλλογικά χαρακτηριστικά.

Μία άλλη πλευρά αφορά τις αθλητικές δραστηριότητες που κάνουμε. Θεωρώ πως αυτή η δραστηριότητα παραμένει αποσπασματική. Πέρα από ορισμένα παραδείγματα που μπήκαν εισηγητικά και συμφωνώ, δεν υπάρχει η κατάλληλη προετοιμασία, ενώ συχνά υπάρχει υποτίμηση και απουσιάζει η παρότρυνση συμμετοχής. Το αγκάλιασμα τέτοιων πρωτοβουλιών απ' όλη την Οργάνωση βοηθάει στο στίγμα που αφήνουν – σε μία σειρά ποιοτικών δεικτών - αλλά και κινητοποιούν ακόμα και τους ίδιους τους συντρόφους μας για ζητήματα που απασχολούν τη νεολαία και κατά συνέπεια και κόσμο που έχουμε στο πλάι μας.

Αξίζει να αναφερθούν στη συζήτηση ορισμένες πλευρές σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί στο χώρο του βόλεϊ. Στην Α' και τη Β' εθνική κατηγορία η κατάσταση είναι λίγο θλιβερή. Αν αναφερθούμε στην Α1 Γυναικών, η κατηγορία αντιμετωπίζεται σαν επαγγελματική από τις στοιχηματικές εταιρείες, ωστόσο οι αθλήτριες στερούνται ακόμα και την ασφάλισή τους. Πέρα από ορισμένες περιπτώσεις ξένων μεταγραφών που πληρώνονται αδρά, οι μέσοι μισθοί είναι αρκετά χαμηλοί. Ειδικά αν σκεφτούμε ότι προπονούνται/δουλεύουν γύρω στις 5-6 ώρες ημερησίως, με τρομερή σωματική καταπόνηση. Σε αυτήν την κατηγορία τουλάχιστον, η πλειοψηφία των ομάδων παρέχει φυσιοθεραπευτές, γιατρούς, γυμναστές. Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να σημειωθεί το εξής: Την περίοδο της καραντίνας, που προφανώς δεν υπήρχαν τα αναγκαία μέσα για τη συντήρηση της φυσικής κατάστασης, όταν ξαφνικά άνοιξαν τον αθλητισμό για τη διεξαγωγή του Κυπέλλου Γυναικών, σημειώθηκαν 4 ρίξεις χιαστών!! Βλέπουμε δηλαδή πόσο εύκολα θυσιάζουν την υγεία των αθλητών, μιας και οι τελευταίοι θεωρούνται αναλώσιμοι, για να εξυπηρετούν το άθλημα και την επιχειρηματική δραστηριότητα που αναπτύσσεται σε αυτό. Αν αρχίσουμε να κατεβαίνουμε κατηγορίες (Pre League, A2) θα δούμε ότι παρότι οι παροχές προς τους αθλητές όλο και μειώνονται, οι απαιτήσεις παραμένουν. Δηλαδή, το πλήθος των προπονήσεων, οι αγώνες, οι ώρες ενδυνάμωσης κλπ. δεν αλλιάζουν. Κάτι τέτοιο καθιστά ακόμα πιο δυσβάσταχτο τον ερασιτεχνικό αθλητισμό για πολλούς, καθώς αφιερώνουν πολλές ώρες χωρίς όμως να μπορούν βιοπορίζονται. Νομίζω έχει παραπάνω αξία να σταθούμε σε αυτό. Στην αναντιστοιχία των υποχρεώσεων που έχουν οι αθλητές με την κάλυψη των αναγκών τους, για να

αναδειξουμε τις σύγχρονες δυνατότητες που υπάρχουν και να προσανατολισουμε καλύτερα τη δουλειά μας. Ένας σύντροφος αυτού του επιπέδου έχει βλέψεις, φιλοδοξεί να βελτιωθεί, ενώ ταυτόχρονα υπάρχει πίεση από την ομάδα. Ακριβώς όπως δεν αντιμετωπίζει ο ίδιος τις αθλητικές του υποχρεώσεις με χαλαρότητα, έτσι δεν θα πρέπει να γίνεται και από αυτούς που τον καθοδηγούν, που βρίσκονται σε άμεση επαφή μαζί του κλπ.

Όσον αφορά την παρέμβαση ενός μέλους της ΚΝΕ σε ένα ερασιτεχνικό σωματείο υπάρχουν ορισμένες πτυχές που θα ήθελα να θίξω, χωρίς προφανώς να γενικεύσω. Η ύπαρξη συχνά οικογενειακού κλίματος μέσα στην ομάδα - κάτι που επιδιώκει και η διοίκηση - άρει τις όποιες διαχωριστικές γραμμές αντικειμενικά υπάρχουν και καλλιεργεί τη λογική ότι *«θα τα βγάλουμε πέρα με ό,τι έχουμε»*, *«δεν μπορούμε να κάνουμε και κάτι»*. Αυτό συχνά είναι αντιφατικό με τον ανταγωνισμό που υπάρχει μέσα στην ίδια την ομάδα για το ποιος θα παίξει, ποιος έχει μέσο, συμβόλαιο κλπ. Έχει εκφυλιστεί τόσο πολύ ο αθλητισμός στο υπάρχον σύστημα, που καταλήγει να αντιτίθεται στα ίδια τα ιδανικά που πρεσβεύει, τη συνεργασία, την αλληλία, το ευ αγωνίζεσθαι. Τελικά, δημιουργείται μια τραγελαφική εικόνα της ομάδας με το «τι είναι» να διαφέρει από το «τι πρέπει να δείχνει προς τα έξω», κάτι που γενικά δυσκολεύει και την ανίχνευση διαθέσεων, προβληματισμών. Επίσης, αυτή η επιδίωξη οικογενειακού κλίματος από μεριάς της διοίκησης δημιουργεί και μία αίσθηση συστολής στις αθλήτριες, ότι *«δεν έχουμε δύναμη όλες μαζί να διεκδικήσουμε»* (για παράδειγμα για τις συνθήκες που προπονούμαστε). Δυσκολία δημιουργεί και η συχνή αλλαγή ομάδων - σχεδόν κάθε χρόνο - με αποτέλεσμα να μην μπορείς να δημιουργήσεις ουσιαστικούς και ισχυρούς δεσμούς. Ωστόσο, όλα αυτά δεν σημαίνουν ότι δεν υπάρχει έδαφος να παρέμβουμε, να βελτιωθεί η κατάσταση. Περνάμε καθημερινά 3 ώρες τουλάχιστον με ακόμα 10-12 άτομα. Οι περισσότεροι από εμάς κάνουμε υπεράνθρωπη προσπάθεια να συνδυάσουμε τον πρωταθλητισμό με τη σχολή, τη δουλειά, με το σύνολο των υποχρεώσεών μας. Αυτό αφήνει το αποτύπωμα ενός ανθρώπου που αρπάζει τη ζωή από τα μαλλιά, δεν επαναπαύεται ούτε μιζεριάζει. Πόσο μάλλον όταν ο αθλητισμός στον καπιταλισμό τείνει να γίνει *«πολυτέλεια για λίγους»*, ακόμα και οι οικονομικές δαπάνες που απαιτούνται αποτελούν μεγάλη θυσία από συναθλητές μας εργατικών-παιικών οικογενειών. Νομίζω πως τέτοιους ανθρώπους θέλουμε να βάζουμε στον αγώνα, με αγωνιστική στάση ζωής και άρνηση υποταγής.

Τοποθέτηση του Μιχάλη Θαλασσινού

Γυμναστή, προπονητή Ποδοσφαίρου, αποφοίτου ΣΕΦΑΑ

Η σημερινή συζήτηση μπορεί να αποτελέσει βάση για τη βελτίωση των προσπαθειών μας στο μέτωπο του Αθλητισμού. Συμβάλλοντας, ο καθένας από μας, στη γενίκευση της πείρας από την παρέμβασή μας στον αθλητισμό το προηγούμενο διάστημα, η σημερινή συζήτηση αποτελεί μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να βγάλουμε χρήσιμα συμπεράσματα από τη δράση μας, να εντοπίσουμε πού χρειάζεται επιπλέον στήριξη, σε ένα χώρο όπου συγκεντρώνεται μεγάλος όγκος νεολαίας, από μαθητές όλων των ηλικιών μέχρι φοιτητές και νέους εργαζομένους.

Από την πρόσφατη πείρα της παρέμβασής μας στον αθλητισμό στη Θεσσαλονίκη, ξεχωρίζουμε ότι έγινε σημαντική προσπάθεια να αναδειχουμε σε μαζικούς φορείς την πρότασή μας για τον αθλητισμό ως κοινωνικό δικαίωμα για όλους, διαμορφώνοντας ένα διεκδικητικό πλαίσιο αιτημάτων και διεκδικήσεων με βάση τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι στον αθλητισμό και αθλητικοί φορείς.

Προχωρήσαμε σε κινητοποιήσεις αθλητικών σωματείων με αιχμή την υποχρηματοδότηση και την υποβάθμιση του ερασιτεχνικού αθλητισμού, με τη συμμετοχή και στήριξη δεκάδων σωματείων της Ένωση Ποδοσφαιρικών Σωματείων Μακεδονίας. Έγινε προσπάθεια να αναδειχτεί η συνειδητή υποβάθμιση του αθλητισμού και με το πρόσφατο νομοσχέδιο της κυβέρνησης για το μητρώο αθλητικών σωματείων, που οδηγεί ουσιαστικά στον αφανισμό πολλών μικρών αθλητικών συλλόγων της πόλης και της περιφέρειας. Αναδείξαμε και ορισμένα ζητήματα από αυτά που προβλέπονται στο νομοσχέδιο, με κύριο ότι όσα σωματεία δεν λειτουργούν με επιχειρηματικά κριτήρια δεν θα μπορούν να λαμβάνουν χρηματοδότηση από το κράτος, εισάγοντας στο παιχνίδι χορηγούς και επενδυτές, που αποσκοπούν στην αύξηση της κερδοφορίας τους από την εμπορευματοποίηση και εκμετάλλευση δημοτικών και δημοσίων γηπέδων, εγκαταστάσεων, βάζοντας χέρι στα Διοικητικά Συμβούλια των ερασιτεχνικών σωματείων κ.ά.

Συγκεκριμένα, στην Κ. Μακεδονία οι ελλείψεις σε αθλητικούς χώρους είναι τεράστιες. Για παράδειγμα, στην περιοχή του Δήμου Θεσσαλονίκης τα μοναδικά πηλαστικά γήπεδα που βρίσκονται στην περιοχή της Μαλακοπής και της Τριανδρίας είναι σε άθλια κατάσταση, με αποτέλεσμα να αποτελούν κίνδυνο για την υγεία των αθλητών που τα χρησιμοποιούν και για δεκάδες ερασιτεχνικά σωματεία που λειτουργούν στις συγκεκριμένες εγκαταστάσεις. Παρόμοιες συνθήκες επικρατούν και στα γήπεδα που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή της Δυτικής Θεσσαλονίκης, περιοχές με μεγάλο όγκο σε πληθυσμό και δεκάδες αθλητικά σωματεία.

Η παρέμβασή μας στον Σύνδεσμο Προπονητών Ποδοσφαίρου Θεσσαλονίκης μας

βοήθησε πολυήπληρα, καθώς στις εκλογές του 2020, στην προσπάθειά μας να αλληλέσουμε τους συσχετισμούς - δίνοντας σε ένα βαθμό τη μάχη της διαπάλης με τον συμβιβασμένο συνδικαλισμό - εκλέξαμε μία έδρα στο Διοικητικό Συμβούλιο και έναν αντιπρόσωπο στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης. Δουλέψαμε τα αιτήματά μας με πλήθος νέων εργαζομένων προπονητών, δοκιμάσαμε μορφές οργάνωσης εργαζομένων γύρω από κοινούς στόχους, όπως Επιτροπές Αγώνα προπονητών, βγάλαμε ανακοινώσεις αναδεικνύοντας τα προβλήματα της μαύρης/ ανασφάλιστης εργασίας, του χαμηλού εισοδήματος των προπονητών, διεκδικώντας τη στήριξη του χώρου του αθλητισμού μέσα από γενναία κρατική χρηματοδότηση των σωματείων, την ενίσχυση και αναβάθμιση αθλητικών υποδομών και εγκαταστάσεων, την αξιοποίηση χώρων αθλητισμού και πράσινου προς όφελος του λαού και των αθλητών.

Στην προσπάθειά μας, σημαντικό ρόλο έπαιξε η σταθερή δουλειά Κόμματος-ΚΝΕ, αξιοποιώντας με μοιθύβι και χαρτί, μητρώο και καταγραφή ώστε να φτάσουμε άνθρωπο τον άνθρωπο να τον συζητήσουμε με βάση τα αιτήματά μας. Χρειάζεται καλύτερα να δούμε πώς θα στηριχθεί αυτή η προσπάθεια και θα σταθεροποιηθεί η επαφή μας με όλους αυτούς τους προπονητές. Πώς το κλίμα αγανάκτησης για την κατάσταση στον αθλητισμό θα πολιτικοποιηθεί, μέσα από πολυήπληρες μορφές πάλης των εργαζομένων/μισθωτών στο χώρο, βάζοντας στο στόχαστρο κυβερνήσεις, κράτος και κεφάλαιο, τους πραγματικούς υπεύθυνους για την πολιτική της συνειδητής εγκατάλειψης του αθλητικού κόσμου.

Μέσα στην περίοδο της πανδημίας τα ήδη οξυμένα προβλήματα στο χώρο του αθλητισμού διογκώθηκαν. Έγινε προσπάθεια να εξειδικευτούν τα προβλήματα του χώρου και προχωρήσαμε σε συσκέψεις μαζί με άλλους μαζικούς φορείς, όπως το Σωματείο Ιδιωτικών Υπαλλήλων και τον Φοιτητικό Σύλλογο της ΣΕΦΑΑ Θεσσαλονίκης. Στις συσκέψεις αυτές μεταφέρθηκε πείρα από επαγγελματίες και αθλητές που έχουν καλή γνώση του χώρου, γεγονός που βοήθησε προκειμένου να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα γύρω από κοινά προβλήματα, καταλήγοντας στο να αναδείξουμε την ανάγκη οργάνωσης των μισθωτών - εργαζομένων στον αθλητισμό κάτω από ένα πλαίσιο αιτημάτων που να καλύπτει τις σύγχρονες ανάγκες αθλητών και προπονητών στην εργασία και την πρόσβαση στον αθλητισμό.

Η δύσκολη κατάσταση που βιώνουν οι προπονητές και αθλητές των ερασιτεχνικών σωματείων, ιδιαίτερα σε μία περίοδο πανδημίας και σε συνδυασμό με το πάγωμα της αθλητικής δραστηριότητας, φανέρωσε τη συνειδητή εγκατάλειψη του αθλητισμού από το κράτος. Ιδιαίτερα στη Γ' Εθνική, που αποτελεί μια κατηγορία όπου οι απαιτήσεις για τους αθλητές και τους προπονητές σε επίπεδο συνέπειας και αθλητικής προετοιμασίας, ταξιδιών για αγωνιστικές υποχρεώσεις, είναι μεγάλες, παρ' όλα αυτά οι συνθήκες κάτω από τις οποίες καλούνται να αντεπεξέλθουν αθλητές και προπονητές, από την σκοπιά της κάλυψης των βασικών τους αναγκών, απαραίτητων για την διαβίωση και την αθλητική τους ετοιμότητα, παραμένουν σε άθλια επίπεδα. Τα περισσότερα γήπεδα και οι εγκαταστάσεις τους, που στην πλειοψηφία τους είναι υπό την ευθύνη των δήμων και των σωματείων που δραστηριοποιούνται εκεί, δεν πληρούν ούτε κατ' ελάχιστον τις προϋποθέσεις για την ασφάλεια και τη βελτίωση της απόδοσης των αθλητών, ενώ

ταυτόχρονα τα πρωτόκολλα για τον περιορισμό της εξάπλωσης του COVID-19 είναι ασαφή και ελλιπή με αποτέλεσμα οι αναβολές αγωνιστικών να αποφασίζονται με κριτήριο τα επιχειρηματικά συμφέροντα και τις επιδιώξεις «ισχυρών παραγόντων» του ποδοσφαίρου και όχι με κριτήριο τη δημόσια υγεία. Ως αποτέλεσμα, αναγκάζονται πολλές φορές ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές να αγωνίζονται 3 παιχνίδια σε 7 ημέρες, θέτοντας σε κίνδυνο την υγεία τους.

Τέλος, πιστεύω ότι η συγκρότηση των Επιτροπών Αθλητισμού θα βοηθήσει στο να καταφέρουμε καλύτερα να διεισδύσουμε σε μαζικούς αθλητικούς χώρους, ώστε να αποκτήσουμε καλύτερη επαφή με τον κόσμο που δραστηριοποιείται εκεί και να ανοίξουμε τη συζήτηση για τα προβλήματα που υπάρχουν σε υποδομές, χρηματοδότηση, ελλείψεις που απασχολούν. Επιπλέον, είναι σημαντικό το επόμενο διάστημα να αποκτήσουμε καλύτερη εικόνα για τους ανθρώπους που δρουν στο χώρο του αθλητισμού για την καλύτερη οργάνωση και σχεδιασμό της παρέμβασής μας. Μπορούμε το επόμενο διάστημα, με πρωτοβουλίες και πολύμορφες δράσεις, να προβάλουμε τις θέσεις μας για τον αθλητισμό στα σχολεία και τις γειτονιές, φωτίζοντας παράλληλα τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο σήμερα για τον λαό, την πάλη για την ανατροπή του σάπιου συστήματος, του καπιταλισμού και την οικοδόμηση του σοσιαλισμού - κομμουνισμού, της νέας κοινωνίας, όπου ο αθλητισμός θα αποτελέσει αναπόσπαστο κομμάτι στη ζωή και την καθημερινότητα του λαού και της νεολαίας.

Τοποθέτηση του Γιώργου Δαρδαμάνη

Μέλος του ΚΣ της ΚΝΕ, Γραμματέας της ΟΠ Ηπείρου - Κέρκυρας - Λευκάδας

Το 2015 ιδρύεται ο Εργατικός Αθλητικός Σύλλογος Μαχητής Ιωαννίνων με πρωτοβουλία εργατικών σωματείων, Φοιτητικών Συλλόγων, Μαθητικών Συμβουλίων της πόλης. Στη συνέχεια συνδέεται με το Εργατικό Κέντρο Ιωαννίνων όταν το ίδιο το Εργατικό Κέντρο μπαίνει σε τροχιά ταξικής κατεύθυνσης.

Ο Μαχητής ιδρύθηκε πατώντας στην ανάγκη να υπάρξει ένα αθλητικό σωματείο που να παρεμβαίνει στο σύνολο των σωματείων της περιοχής, να δίνει την αγωνιστική κατεύθυνση και εκτός γηπέδων, τη μαχητική στάση ζωής για νέους εργαζόμενους και γενικότερα τη νεολαία. Από εκεί και το όνομά του. Ο σκοπός δεν ήταν και δεν είναι να αποτελέσει μια ομάδα όπου θα συγκεντρώνονται τα μέλη του Κόμματος και της ΚΝΕ. Αλλά μια ομάδα που θα ενισχύει την αγωνιστική στάση ζωής στα μέλη της, που θα μπορεί να επιδρά σε άλλα αθλητικά σωματεία, ευρύτερα στο λαό και τη νεολαία της περιοχής. Αν και το παραπάνω δεν είναι πάντα σαφές -όπως αναφέρει και η εισήγηση- απαιτεί έγνοια και προσανατολισμό, από τα αντίστοιχα όργανα του Κόμματος και της ΚΝΕ, έτσι ώστε να ξεκαθαρίζονται συγχύσεις για το ρόλο και το χαρακτήρα μιας τέτοιας προσπάθειας.

Το να φτιαχτεί και να λειτουργήσει η ομάδα δεν ήταν καθόλου εύκολο. Από το κόστος των μεταφορικών, του γηπέδου, του διαιτητή, του γιατρού, τη γραφειοκρατία, μέχρι το καθαρά αγωνιστικό κομμάτι που αφορά προπονητές, παίκτες κτλ. οι δυσκολίες δεν είχαν και συνεχίζουν να μην έχουν σταματημό. Όπως αναφέρουν οι σύντροφοι που παίζουν από την ίδρυση της ομάδας και εμπλέκονται ενεργά σε αυτή, κάθε καλοκαίρι τίθεται το ίδιο ερώτημα, αν θα συνεχίσουμε και φέτος. Κάθε φορά η απάντηση είναι θετική και αυτό γιατί πέρα από την αγάπη για την ομάδα, η προσπάθεια αυτή φαίνεται να δίνει ορισμένα αποτελέσματα. Έχει σημασία να σταθούμε σε ορισμένα από αυτά.

Πρώτον, το ότι ο Μαχητής αποτελεί πλέον μια αναγνωρισμένη ομάδα ανάμεσα στις άλλες, δεν αποτελεί δηλαδή ξένο σώμα, αλλά οργανικό στοιχείο στην ποδοσφαιρική, αθλητική κοινότητα της πόλης και μάλιστα αποτελεί σημείο αναφοράς για όποια αγωνιστική έκφραση στο χώρο του αθλητισμού που υπάρχει στην περιοχή. Το γεγονός αυτό έχει δώσει τη δυνατότητα στις δυνάμεις μας να έχουν μια καλύτερη εικόνα για τα προβλήματα των ομάδων, να πιάνουν επαφή με παράγοντες και παίκτες, να προσανατολιστεί η παρέμβασή μας. Για παράδειγμα αυτή την περίοδο με το νέο νομοσχέδιο φάνηκε ότι μόνο 16 από τις συνολικά 80 ποδοσφαιρικές ομάδες που υπάρχουν στην πόλη διασφαλίζουν την χρηματοδότηση, με αρκετές από αυτές να

συγχωνεύονται ή να αναγκάζονται να διαλυθούν. Αποκορύφωμα των παραπάνω αποτέλεσε η πρωτοβουλία του «Μαχτηή» μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις να συλλέξει υπογραφές πάνω σε ένα κείμενο εναντίωσης στο νομοσχέδιο με σύνθημα *«Συμπαίκτες στον αγώνα για αθλητισμό με δικαιώματα»*. Το κείμενο αυτό υπογράφηκε από 30 ομάδες, αρκετές από αυτές μάλιστα είναι ομάδες που κατά καιρούς έχουν παίξει σε Γ' και Δ' Εθνική, έχουν μεγάλη επιρροή και απήχηση τοπικά. Στη συνέχεια ακολούθησε κινητοποίηση με βάση το κείμενο, όπου αν και συμμετείχαν κάποιοι παίκτες, αυτοί ήταν λίγοι που δείχνει πώς υπάρχει αρκετή τρομοκρατία σε αυτούς τους χώρους, κάτι που εκφράζεται με το φόβο να φανούν δημόσια.

Δεύτερο, με αφορμή τους βομβαρδισμούς στη Συρία οι σύντροφοι στην ομάδα αποφάσισαν να ανεβάσουν ένα πανό στο γήπεδο που να καταδικάζει την επέμβαση με αντιιμπεριαλιστικό - αντιπολεμικό σύνθημα. Η πρωτοβουλία αυτή αφού συζητήθηκε και συμφωνήθηκε με τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας, έγινε αντικείμενο συζήτησης πριν από τον αγώνα με τους παίκτες της αντίπαλης ομάδας, οι οποίοι, αν και δεν είχαν καμία προηγούμενη σχέση με το Μαχτηή και τις πρωτοβουλίες που είχε πάρει, συμφώνησαν να κρατήσουν από κοινού το πανό και να στείλουν το μήνυμα.

Τρίτον όλα αυτά τα χρόνια που υπάρχει ο «Μαχτηής» έχουν περάσει από την ομάδα πολλοί νέοι άνθρωποι, εργαζόμενοι, φοιτητές, μαθητές, οι περισσότεροι δεν είχαν επαφή με το Κόμμα και ΚΝΕ, το κίνημα. Μέσω αυτής της συμμετοχής στο «Μαχτηή» δόθηκε η δυνατότητα να παρέμβουμε, να επηρεάσουμε και σε κάποιες περιπτώσεις να οργανωθούν οι πρωτοπόροι στην ΚΝΕ και το Κόμμα. Βέβαια, δεν είναι όλα ρόδινα, υπάρχουν αδυναμίες και αστοχίες οι οποίες πηγάζουν από το εξής καθοδηγητικό ζήτημα: η δουλειά του Μαχτηή, αληθιά και γενικότερα η παρέμβαση στο χώρο του αθλητισμού αποτελεί και γίνεται μέλημα μόνο των συντρόφων που «τρέχουν» την ομάδα ή παίζουν ή αυτών που παίζουν σε άλλες ομάδες και όχι των καθοδηγητικών Οργάνων του Κόμματος και της ΚΝΕ. Αυτό έχει αντίκτυπο, πρώτον στο πώς παρεμβαίνουν τα μέλη μας στον «Μαχτηή» αληθιά και στις υπόλοιπες ομάδες που συμμετέχουν, είτε ως παίκτες είτε ως παράγοντες κάποιοι. Αυτό αφήνεται στην πρωτοβουλία των ιδίων των συντρόφων χωρίς να γίνεται πείρα και σχέδιο συλλογικά επεξεργασμένο που να ελέγχεται και να ενισχύεται. Δεύτερον στην ποιότητα της επαφής μας με αθλητές, ιδιαίτερα τους πιο απόμακρους πολιτικά που είναι η πλειοψηφία. Οι δεσμοί δύσκολα βαθαίνουν, δεν διασφαλίζεται η συνέχεια με όλο τον κόσμο με τον οποίο έχει γίνει το πρώτο βήμα. Τρίτον, ο κόσμος γύρω από τον «Μαχτηή», όπως παιδιά παικτών, φίλοι και συμφοιτητές, γονείς μαθητών που παίζουν στην ομάδα, συμβάλλουν στο άνοιγμα της παρέμβασής μας, όμως η δυνατότητα αυτή δεν αξιοποιείται όπως θα μπορούσε.

Αυτά και άλλα ζητήματα δεν εξαντλούνται εδώ. Πρέπει το επόμενο διάστημα τα Όργανα του Κόμματος και της ΚΝΕ στα Γιάννενα να τα δουν ολοκληρωμένα, ώστε να αξιοποιηθούν οι αυξημένες δυνατότητες που έχουν διαμορφωθεί. Βέβαια η παρέμβαση του Κόμματος και της ΚΝΕ συνοδικά στα Γιάννενα και στην Ήπειρο στο μέτωπο του

αθλητισμού δεν αφορά και δεν περιορίζεται μόνο στον «Μαχητή», αλλά αφορά μια σειρά άλλες πλευρές, πείρα, συμπεράσματα, αλλά και νέες ιδέες, πρέπει να συζητηθούν το επόμενο διάστημα στην Οργάνωση της Περιοχής ώστε να βελτιωθούμε σε όλα τα επίπεδα.

Τέλος, παρά τις όποιες ήττες έχει υποστεί η ομάδα κατά διαστήματα, έχει φάει μέχρι και 7 γκολ, σημειώνει κάποιες συγκλονιστικές νίκες, όπως είναι το παράδειγμα της ανατροπής που αναφέρει και ο «Οδηγητής» προς τιμή του συντρόφου Μανούση, πρώτου προέδρου του Μαχητή που έφυγε πρόωρα από τη ζωή. Η νίκη αυτή γεμίζει την ομάδα και τους υποστηρικτές της με αγωνιστική υπερηφάνεια.

**Πρωτοβουλία του Αθλητικού Σωματείου "Ο Μαχητής"
ενάντια στο βομβαρδισμό της Συρίας**

Παρέμβαση του Νίκου Σοφιανού Μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ

Η εισήγηση του Γραφείου του ΚΣ και η συζήτηση αποτελούν ένα ουσιαστικό βήμα στην παρέμβασή μας στο μέτωπο του Αθλητισμού και της Φυσικής Αγωγής στη νεολαία.

Το Κεντρικό Συμβούλιο μπορεί να αξιοποιήσει δημιουργικά την ουσιαστική συζήτηση που έγινε, ιδιαίτερα με καλές τοποθετήσεις των συντρόφων που ασχολούνται με αθλήματα και συντρόφων που έφεραν μια πείρα από τη δράση που έχουν ανοίξει αρκετές Οργανώσεις στο μέτωπο του Αθλητισμού.

Δημιουργική αξιοποίηση σημαίνει να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες που ανέδειξαν αυτοί οι σύντροφοι ώστε η δουλειά της ΚΝΕ στο μέτωπο του Αθλητισμού να αποκτήσει συνέχεια κατανοώντας την αξία της παρέμβασής μας σε αυτό το κρίσιμο μέτωπο.

Αξιοποιώντας την εισήγηση που είναι γειωμένη στην πείρα της οργάνωσης αθλητά και στις δυσκολίες που εντοπίζουμε στη δουλειά μας στο μέτωπο του Αθλητισμού, πρέπει να αποφύγουμε μια αποσπασματικότητα που συχνά αναπτύσσεται στη δουλειά των στελεχών και των οργάνων. Να βλέπουμε δηλαδή σχηματικά την παρέμβασή μας σε αυτό το μέτωπο ξεκομμένη από το συνολικότερο σχεδιασμό της δράσης μας στη νεολαία.

Γιατί αυτό οδηγεί συχνά στο να πνιγούμε στην καθημερινή καθοδηγητική ρουτίνα, ασ μου επιτρέψετε να πω, όλα αυτά τα ζητήματα, τα κρίσιμα ζητήματα που εντοπίστηκαν στις τοποθετήσεις των συντρόφων, χρειάζεται να κατανοηθεί ότι η αντιμετώπισή τους ανοίγει νέες δυνατότητες παρέμβασης στη δουλειά της Οργάνωσής μας.

Στα ζητήματα της καθοδήγησης που πρέπει να ενισχύσουμε συζητώντας για την δουλειά μας στο μέτωπο του Αθλητισμού και της Φυσικής Αγωγής συμπεριλαμβάμεται το να κατανοηθεί ότι η δράση μας έχει άμεση σχέση με την ανάγκη της παρέμβασης της ΚΝΕ στο σύνολο της ζωής της νεολαίας. Ένα ερώτημα είναι τι σημαίνει παρέμβαση στο σύνολο ζωής της νεολαίας. Σημαίνει ότι διαμορφώνουμε όρους και για τις διεκδικήσεις, αθλητά και για την πολιτικο-ιδεολογική διαπάλη στη βάση αυτών των προβλημάτων που ακουμπούν στη ζωή της νεολαίας. Σημαίνει ότι κάνουμε προσπάθεια (αυτό αφορά

φυσικά πρώτα από όλα την ευθύνη του Κόμματος) στο να επεξεργαζόμαστε στόχους πάλης για όλα τα ζητήματα που αφορούν τις σύγχρονες ανάγκες της εργατικής τάξης, της λαϊκής οικογένειας, της νεολαίας. Γιατί συχνά αναφερόμαστε επιγραμματικά στις σύγχρονες ανάγκες ή ορισμένες φορές τις παραθέτουμε στη σειρά.

Δεν φτάνει ούτε αυτό, δηλαδή να μιλάμε με τίτλους για τον πολιτισμό, το δικαίωμα στις διακοπές, τον αθλητισμό, το δικαίωμα για ελεύθερο χρόνο δημιουργικά αξιοποιήσιμο κλπ.

Έχουμε διαμορφώσει επεξεργασμένα πλαίσια και στόχους πάλης, που συνεχώς πρέπει να εμπλουτίζουμε, παρακολουθώντας την παρέμβαση του αντιπάλου. Να επικαιροποιούμε τη γραμμή συσπείρωσης και διαπάλης για το κάθε μέτωπο στο ξεδίπλωμα της παρέμβασής μας και επειδή οι ανάγκες και τα δικαιώματα της νεολαίας αφορούν κομμάτια του αστικού εποικοδομήματος. Αρκετές ομιλίες ανέδειξαν και εντόπισαν πολιτικά και ιδεολογικά ζητήματα με τα οποία πρέπει να ασχοληθούμε πιο εντατικά γιατί αυτά διαμορφώνουν συνείδηση, συμπεριφορά, σύστημα αξιών σε πλατιά τμήματα νεολαίας.

Η σημερινή απόφαση που θα πάρει το Κεντρικό Συμβούλιο για τη δουλειά της ΚΝΕ στον Αθλητισμό συμπίπτει με την περίοδο των Συνδιασκέψεων, άρα με μία περίοδο που μπορεί να αξιοποιηθεί δημιουργικά αυτή η συζήτηση στις ΟΒ και τα καθοδηγητικά όργανα. Η συζήτηση στη σημερινή συνεδρίαση και η απόφαση που θα πάρετε βοηθούν στο ξεδίπλωμα της δουλειάς μας σε όλες τις διαστάσεις που αυτή πρέπει να έχει. Ας δούμε πιο συγκεκριμένα τις διαστάσεις αυτές.

Χρειαζόμαστε ένα συνεκτικό πρόγραμμα παρεμβάσεων, δράσεων, πρωτοβουλιών της ΚΝΕ για το δικαίωμα της νεολαίας στην άθληση και τη φυσική αγωγή, που να αναπτύσσουν σταθερά όλες οι Οργανώσεις. Εδώ έχουμε ένα μεγάλο κεκτημένο που μπορεί να εμπλουτιστεί. Είναι η αθλητική διάσταση που έχουν οι εκδηλώσεις του Φεστιβάλ της ΚΝΕ σε όλη τη χώρα. Η πείρα που έχει αποκτηθεί με τα αθλητικά camp, την πολύμορφη αθλητική δραστηριότητα, τη παρουσίαση αθλημάτων, μπορεί να χαρακτηρίζει όλη την προφεστιβαλική δραστηριότητα. Μας δίνεται έτσι η δυνατότητα μιας σταθερής σχέσης όχι μόνο σε κεντρικό, αλλά και σε τοπικό επίπεδο, με αθλητικά σωματεία, φορείς, ομοσπονδίες αθλημάτων. Μπροστά μας έχουμε τα Μαθητικά Φεστιβάλ, τα Φοιτητικά, αλλά και τα Στέκια Πολιτισμού της ΚΝΕ που και η αθλητική διάσταση της λειτουργίας τους μπορεί να τα εμπλουτίσει, να διευρύνει το ακροατήριό τους και τον κόσμο που συμμετέχει. Είναι αξιόλογες και οι προσπάθειες από Οργανώσεις που πήραν πρωτοβουλίες στο μέτωπο του αθλητισμού. Δε χαρακτηρίζουν όμως συνολικά τη δουλειά μας. Είναι πρωτοβουλίες που παίρνονται από δω και από κει που δείχνουν μια δυναμική που δεν μπορεί να πολλαπλασιαστεί αν δεν αποκτήσει σταθερά χαρακτηριστικά, αν δε γίνει σταθερό σημείο της παρέμβασής μας.

Μια δεύτερη διάσταση της δουλειάς μας είναι η επαφή και η δράση της ΚΝΕ στο σωματειακό αθλητισμό. Είναι αδύναμη η παρέμβασή μας και η επαφή μας με τους μαζικούς φορείς του χώρου. Μιλάμε για τους αθλητές, τους προπονητές, τα παιδιά που

συμμετέχουν στις ακαδημίες. Μιλάμε ακόμα και για τους αθλητικούς παράγοντες, γιατί όσο και αν είναι αρνητικά φορτισμένη αυτή η λέξη για να λειτουργήσουν τα σωματεία σε αυτές τις συνθήκες, χρειάζεται ένα ανθρώπινο δυναμικό το οποίο κυριολεκτικά ασχολείται στο σύνολο της δραστηριότητάς του ή του ελεύθερου χρόνου με αυτά. Δεν είναι όλος διαβρωμένος, δεν χειραγωγούνται όλοι εύκολα, με αυτό τον κόσμο μπορούμε να δουλέψουμε.

Έχει σημαντικά περιθώρια η ΚΝΕ να συμβάλει σε έναν κοινό σχεδιασμό με το Κόμμα σε επίπεδο Περιοχών και στις πόλεις για να δυναμώσει η παρέμβασή μας στο σωματειακό αθλητισμό. Να δουλέψουμε τις δυνατότητες που υπάρχουν να έρθουμε σε επαφή με ευρύτατα τμήματα της εργατικής τάξης και της νεολαίας, με νέες οικογένειες οι οποίες πάνε τα παιδιά τους και αθλούνται αλλιά και με τις συνέπειες που έχει φέρει η πανδημία.

Το ταξικό αποτύπωμα της πανδημίας φαίνεται όταν σε ένα μεγάλο αθλητικό σωματείο της Αθήνας μειώθηκαν κατά 2.000 τα παιδιά που αθλούνται στα δύο χρόνια της πανδημίας. Γιατί μια οικογένεια δεν μπορεί να πληρώνει τα 30-40-50 ευρώ που είναι το μήνα η συμμετοχή ανάλογα με το άθλημα.

Είναι αναγκαία η καταγραφή και η καθοδήγηση των μελών και των φίλων της ΚΝΕ που είναι μέλη αθλητικών σωματείων που ασχολούνται με τον αθλητισμό σε υψηλό επίπεδο. Είναι χαρακτηριστικά τα παραδείγματα που ακούστηκαν στη σημερινή δουλειά, αλλιά και οι καταγγελίες ολυμπιονικών μας για τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αθλητές για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις αυτού του επιπέδου, αν δεν ακουμπάνε σε σπόνσορες και χορηγούς για να μπορέσουν να διακριθούν.

Θέλει επίσης να αντιμετωπίσουμε αποφασιστικά και με την ευθύνη του Κεντρικού Συμβουλίου την καθοδήγηση των μελών και στελεχών μας αθλητών. Να αποφυγούμε χοντροκοπιές, ισοπεδώσεις, να κατανοηθεί σε όλη την κλίμακα ότι ο σύντροφος ο οποίος ασχολείται με τον αθλητισμό, είναι μέλος ενός αθλητικού σωματείου, έχει ένα πρόγραμμα καθημερινό, εβδομαδιαίο, δεν μπορεί να το κάνει σκόντο. Αντίστοιχα το περιεχόμενο της καθοδήγησης αυτού του συντρόφου, το τι του λέμε, το πώς τον στηρίζουμε να λειτουργεί στα πλαίσια μιας συλλογικότητας στην οποία συμμετέχει. Να τελειώσουμε με τη «γκρίνια» για το αν έρχεται σε μια εξόρμηση ή δεν έρχεται, να αξιοποιήσουμε τους συντρόφους μας αθλητές ώστε να αναπτύσσουν πρωτοπόρα στοιχεία στην παρουσία και τη δράση τους στα αθλητικά τους σωματεία.

Μία ακόμα πλευρά που τονίστηκε από αρκετές ομιλίες σήμερα. Το μέτωπο του αθλητισμού αφορά το φοιτητικό, το εργατικό, το μαθητικό κίνημα και τους φορείς του. Είναι δική μας δουλειά να μηηδουτίσουμε τη δράση των Φοιτητικών Συλλόγων, των 15μελών, να συμβάλουμε στην αθλητική δραστηριότητα εργατικών σωματείων, Εργατικών Κέντρων, Ομοσπονδιών. Αυτή η αθλητική δραστηριότητα των φορέων του κινήματος για εμάς έχει περιεχόμενο και στόχους. Διευρύνει και τη σχέση του μέλους με το σωματείο του, το σύλλογο, την κοινότητα. Τα εργατικά πρωταθλήματα, τα σχολικά

πρωταθλήματα, τα πανεπιστημιακά πρωταθλήματα ή οι διάφορες δράσεις γύρω από αθλήματα ή αθλητικές δραστηριότητες εμπλουτίζουν την παρέμβαση του φορέα στο δικαίωμα της Φυσικής Αγωγής και της Αθλησης.

Μια τέτοια μεγάλης έκτασης γείωση του Κόμματος και της ΚΝΕ στο χώρο του αθλητισμού στην αθλητική δραστηριότητα θα πολλαπλασιάσει και την ικανότητα, να γίνει ακόμα πιο οξυμένη πολιτική και ιδεολογική παρέμβαση σε αυτόν το χώρο. Στο πλαίσιο αυτής της διαπάλης μπορούμε να δουλέψουμε καλύτερα και στο επιστημονικό αντικείμενο, μιλώντας για τις πανεπιστημιακές σχολές, αξιοποιώντας ένα δυναμικό που έχουμε στο χώρο των πανεπιστημιακών. Στις προτεραιότητες του αντίστοιχου Τμήματος της ΚΕ είναι να δουλέψουμε την πείρα του σοσιαλισμού που γνωρίσαμε με τις τεράστιες κατακτήσεις, αθλά και τις αρνητικές πλευρές. Επίσης να αξιοποιήσουμε την ιστορική πείρα της ΟΚΝΕ και του Κόμματος ιδιαίτερα την περίοδο του Μεσοπολέμου και της δεκαετίας του '40. Αυτή η περίοδος έχει να δώσει σε μεγάλη έκταση δείγματα μιας σχεδιασμένης, ελεγχόμενης με διάταξη στελεχών παρέμβαση του Κόμματος και της ΟΚΝΕ στον αθλητισμό και τα αποτελέσματα που είχε. Αυτή η δουλειά θα συμβάλει και σε ζητήματα διαπαιδαγώγησης και αξιοποίησης της ιστορικής πείρας.

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ	3
Απόφαση της Συνόδου του ΚΣ της ΚΝΕ	5
Η παρέμβαση της ΚΝΕ στο μέτωπο του Αθλητισμού. Έλεγχος πάνω στις Αποφάσεις του 12^{ου} Συνεδρίου της ΚΝΕ	
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ	
Ανδρέας Σοφιανός	23
Επικεφαλής της Επιτροπής Αθλητισμού του ΚΣ της ΚΝΕ	
Νικολέτα Καλαβρού	27
Γυμνάστρια, απόφοιτος ΣΕΦΑΑ Αθήνας	
Μαρία Μαρκάκη	30
Πρόεδρος του Φοιτητικού Συλλόγου ΣΕΦΑΑ Θεσσαλονίκης	
Μυρτώ Συμεωνίδου	34
Αθλήτρια Βόλεϊ, Β' Εθνικής Κατηγορίας	
Μιχάλης Θαλασσίνογ	37
Γυμναστής, Προπονητής Ποδοσφαίρου, απόφοιτος ΣΕΦΑΑ	
Γιώργος Δαρδαμάνη	40
Μέλος του ΚΣ της ΚΝΕ, Γραμματέας της ΟΠ Ηπείρου - Κέρκυρας - Λευκάδας	
Παρέμβαση του Νίκου Σοφιανού	43
Μέλους του ΠΓ της ΚΕ του ΚΚΕ	

web: www.kne.gr // e-mail: kne@kne.gr